

→ Κρατικά
Λογοτεχνικά
Βραβεία
2017

3.3.2019
Εθνικό
Θέατρο

→ 1720

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Τα **Κρατικά Λογοτεχνικά Βραβεία**, θεσμός πολύχρονος και καταξιωμένος στη συνειδηση του αναγνωστικού κοινού, αποτελούν την ύψιστη λογοτεχνική διάκριση στον τόπο μας. Τα Βραβεία δόθηκαν για πρώτη φορά το 1939 (Ποίηση: Άγγελος Σικελιανός, Πεζογραφία: Μενέλαος Λουντέμης, Κοσμάς Πολίτης και Ειρήνη η Αθηναία [λογοτεχνικό ψευδώνυμο της Ειρήνης Μεγαπάνου], Κριτική: Πέτρος Ωρολογάς, Κλέων Παράσχος και Θέατρο: Διονύσιος Ρώμας).

Από τότε έως σήμερα, έχουν βραβευτεί σημαντικές μορφές του πνευματικού μας κόσμου που άφησαν ανεξίτηλα τα ίχνη τους στην Ιστορία της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας.

Έχουν τιμηθεί με Κρατικό Λογοτεχνικό Βραβείο, μεταξύ άλλων:

Μεγάλο Βραβείο Γραμμάτων για το σύνολο του έργου τους: Διδώ Σωτηρίου, Τίτος Πατρίκιος, Αλέξανδρος Αργυρίου, Γιάννης Δάλλας, Ανδρέας Φραγκιάς, Μανόλης Αναγνωστάκης, Μίλτος Σαχτούρης, Νάνος Βαλαωρίτης, Κική Δημουλά, Θανάσης Βαλτινός, Κατερίνα Αγγελάκη-Ρουκ, Ηλίας Παπαδημητράκοπουλος, Βασίλης Βασιλικός.

Ποίηση: Οδυσσέας Ελύτης, Γιάννης Ρίτσος, Νικηφόρος Βρεπάκος, Νίκος Εγγονόπουλος, Μυρτιώτισσα, Νίκος Καρούζος, Κλείτος Κύρου, Μαρία Λαϊνά, Γιάννης Κοντός, Γιώργος Μαρκόπουλος, Χριστόφορος Λιοντάκης, Κώστας Παπαγεωργίου, Νάσος Βαγενάς, Αντώνης Φωσιέρης, Ντίνος Σιώτης, Μάρκος Μέσκος, Ζέφη Δαράκη.

Μυθιστόρημα: Ανδρέας Φραγκιάς, Νίκος Μπακόλας, Νίκος Θέμελης, Μένης Κουμανταρέας, Μάνος Ελευθερίου, Μάρω Δούκα, Έρση Σωτηροπούλου, Δημήτρης Νόλλας, Ζυράννα Ζατέλη, Ρέα Γαλανάκη, Ιωάννα Καρυστιάνη.

Δίγημα: Αντώνης Σαμαράκης, Γιώργος Χειμωνάς, Γιώργος Μανιώτης, Γιώργος Σκαμπαρδώνης, Δημήτρης Καλοκύρης, Καίη Κιτσέλη, Τάσος Γουδέλης, Αχιλλέας Κυριακίδης, Ευγενία Φακίνου, Αργύρης Χιόνης, Χρήστος Οικονόμου, Γιάννης Παλαβός, Ανδρέας Μήτσου.

Δοκίμιο-Κριτική: Γιώργος Θεοτοκάς, Ζήσιμος Λορεντζάτος, Δημήτρης Μαρωνίτης, Παναγιώτης Μουλλάς, Κώστας Γεωργουσόπουλος, Αντώνης Λιάκος.

Μαρτυρία-Βιογραφία-Χρονικό-Ταξιδιωτική Λογοτεχνία: Λευτέρης Ραφτόπουλος, Γιώργος Βέης, Αλέξανδρος Μασσαβέτας, Θοδωρής Καλλιφατιδής.

Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού

Γενική Διεύθυνση Σύγχρονου Πολιτισμού
Προϊστάμενος: Μάριος Κωστάκης

Διεύθυνση Γραμμάτων

Προϊσταμένη: Σίσσυ Παπαθανασίου

- Τμήμα Γραμμάτων και Βιβλίου

Προϊστάμενος: Γιώργος Περράκης

- Τμήμα Ανάγνωσης και Ψηφιακού Περιεχομένου

Προϊστάμενος: Χάρης Παπής

- Γραμματείες Επιτροπών

Σοφία Μάρα, Ευγενία Μπαλάσκα, Πέννυ Καμπόσου

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

Συντονισμός

Σίσσυ Παπαθανασίου

Επιμέλεια Υλικού

Γιώργος Περράκης, Μαρία Ρουσάκη

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Υλικού

Βάσω Αβραμοπούλου

Σελιδοποίηση

Ξένια Χατζηαγγελή

Γλωσσική επιμέλεια -

Τυπογραφικές διορθώσεις

Βασιλική Σχίζα

Εκτύπωση

Φωτόλιο Γραφικές Τέχνες Α.Ε

Παραγωγή

A4 Art Design

Τα κείμενα που προέρχονται από το σκεπτικό των Κριτικών Επιτροπών δηλώνονται με τη συντομογραφία (Ε.Κ.Β.).

Επιτροπή Κρατικών Βραβείων Λογοτεχνίας

Πρόεδρος: Μαριλίζα Μητσού

Αντιπρόεδρος: Μαίρη Λεονταΐνη

Μέλη: Μιχάλης Χρυσανθόπουλος

Κλαίρη Μπισοτάκη

Κάλια Παπαδάκη

Παυλίνα Παμπούδη

Έλενα Μαρούτσου

Άννα Αφεντουλίδου

Κώστας Καραβίδας

Επιτροπή Κρατικών Βραβείων Λογοτεχνικής Μετάφρασης

Πρόεδρος: Jacques Bouchard

Αντιπρόεδρος: Παύλος Καλλιγάς

Μέλη: Άννα Καρακατσούλη

Μόσχος Μορφακίδης-Φυλακτός

Διονύσης Μαρίνος

Γιάννης Καλιφατίδης

Γιάννης Τσόλκας

Βίκτωρ Ιβάνοβιτς

Γιώργος Τσακνιάς

Επιτροπή Κρατικών Βραβείων Παιδικού Βιβλίου

Πρόεδρος: Αναστασία Οικονομίδου

Αντιπρόεδρος: Μελπομένη Κανατσούλη

Μέλη: Αγγελική Γιαννικοπούλου

Τασούλα Τσιλιμένη

Σοφία Μαντουβάλου

Τζουλιάνο Καγκλής

Ίρις Σαμαρτζή

Κατερίνα Δερματά

Χρύσα Κουράκη

Τα Κρατικά Λογοτεχνικά Βραβεία αποτελούν έναν διαχρονικό και εξελισσόμενο θεσμό, αλλά και δεσμό ανάμεσα στο χώρο του βιβλίου και την Πολιτεία. Δεν είναι απλώς μια κρατική επιβράβευση για τους συγγραφείς, αλλά μια γιορτή που αναφέρεται σε όλη την κοινότητα του βιβλίου.

Φέτος, τα κρατικά βραβεία αποτέλεσαν την αφορμή ενός δημιουργικού διαλόγου για ζητήματα που σχετίζονται με τον κόσμο του βιβλίου. Στις συναντήσεις που πραγματοποιήσαμε πριν από την επίσημη βράβευση, είχαμε την ευκαιρία να συζητήσουμε για το βιβλίο και τους αναγνώστες και να στοχαστούμε πάνω στις προοπτικές αυτής της σχέσης. Κι ακόμη να συζητήσουμε για τη σημασία των κρατικών βραβείων και την εξέλιξή τους ως θεσμού. Ποιο ρόλο καλούνται να παίξουν στο χώρο των ιδεών συγγραφείς λογοτεχνίας, καθώς και κοινωνικών και ανθρωπιστικών επιστημών, μεταφραστές, εκδότες, κριτικοί; Ποια είναι η σχέση των παιδιών και των νέων με το βιβλίο και την ανάγνωση; Ποια η σχέση του βιβλίου με τον ψηφιακό κόσμο; Ήταν μια ευκαιρία να σκεφτούμε με πρωταρχικό γνώμονα το αναγνωστικό κοινό, όχι μόνο το υπάρχον, αλλά και αυτό που απουσιάζει, που δεν έχει πρόσβαση στο βιβλίο ή που νιώθει ότι το βιβλίο δεν το αφορά και να διερευνήσουμε τους λόγους αυτής της κρίσιμης απουσίας.

Το βιβλίο, η ανάγνωση, ο πολιτισμός, η πρόσβαση στη γνώση και στις βιβλιοθήκες είναι δικαίωμα όλων. Η πολιτεία έχει υποχρέωση να σχεδιάζει πολιτικές που αφορούν την πολιτική οικονομία των νοημάτων και να δημιουργεί τις κατάλληλες συνθήκες για τη συγκρότηση νέων ταυτοτήτων, την ελεύθερη ανάπτυξη του φαντασιακού, τη δημοκρατική συνείδηση, την κριτική σκέψη. Ένας τέτοιος χώρος είναι ο συμβολικός χώρος του βιβλίου.

Τα κρατικά βραβεία είναι μια ευκαιρία να ευχαριστήσουμε και να επιβραβεύσουμε τους συγγραφείς που είναι οι πρωταγωνιστές, να σταθούμε δίπλα τους. Το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, λαμβάνοντας υπόψη τις τάσεις στον τομέα της παραγωγής, της διακίνησης και των πολιτισμικών πρακτικών που σχετίζονται με το βιβλίο, εργάζεται σταθερά για την ίδρυση του Οργανισμού Βιβλίου και Πολιτισμού. Θεωρούμε πως ο νέος οργανισμός θα προσφέρει καινούριες προοπτικές, θα αποκτήσει γρήγορα ιδιαίτερη εμβέλεια και θα αγαπηθεί από τον κόσμο του βιβλίου.

ΜΥΡΣΙΝΗ ΖΟΡΜΠΑ

Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού

Κρατικά

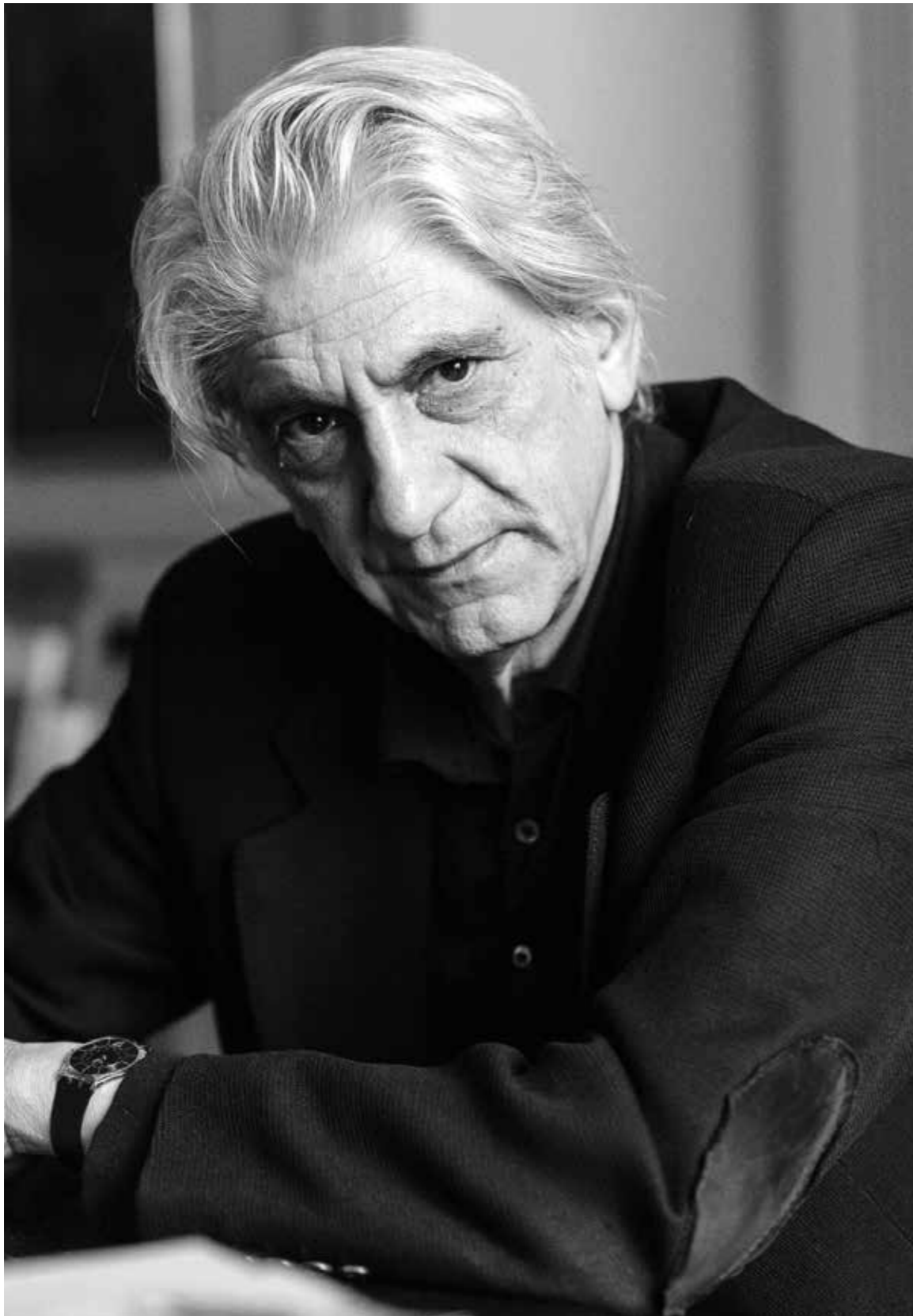
Λογοτεχνικά

Βραβεία

Διονύσης Καψάλης
Μιχάλης Μοδινός
Μαρία Κουγιουμτζή
Χλόη Κουτσουμπέλη
Σταμάτης Πολενάκης
Παντελής Μπουκάλας
Λύντια Τρίχα
Δανάη Σιώζιου
Ούρσουλα Φωσκόλου

Αγγελική Σιδηρά
Ευρυβιάδης Σοφός
Ηλέκτρα Ανδρεάδη
Βάιος Λιαπής
Miguel Castillo Didier
Κώστας Χαραλάς
Αλεξάνδρα Μητσιάλη
Αχιλλέας Ραζής
Αργυρώ Πιπίνη
Έλσα Μυρογιάννη
Περιοδικό Οδός Πανός
Περιοδικό [ΦΡΜΚ] Φάρμακο

2017

Διονύσης Καψάλης

Η αναζήτηση του λυρισμού, στην ελληνική και στην παγκόσμια ποίηση, οι όροι συγκρότησής του και η αναστοχαστική αιχμή του είναι ο άξονας της συνεχούς, πυκνής και πολυδιάστατης ποιητικής παραγωγής του Διονύση Καψάλη. Ο δοκιμακός λόγος του εστιάζει στη σχέση που διαμορφώνεται, μέσω της γραφής, μεταξύ της ζωής και της λογοτεχνίας. Τέλος, λυρισμός και αναστοχασμός χαρακτηρίζουν και τις ποιητικές μεταφράσεις του, με επίκεντρο του μεταφραστικού του μόχθου το έργο του Ουίλλιαμ Σαίξπηρ. Για το έργο του αυτό η επιτροπή τον τιμά με το Μεγάλο Βραβείο Γραμμάτων. (Ε.Κ.Β.)

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1952. Από το 1970 έως το 1974 σπούδασε κλασική και αγγλική φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Georgetown των ΗΠΑ. Το 1981 γράφτηκε ως μεταπτυχιακός φοιτητής στο τμήμα Βυζαντινών και Νεοελληνικών Σπουδών του King's College του Πανεπιστημίου Λονδίνου, όπου, έως το 1984, μελέτησε νεοελληνική και συγκριτική φιλολογία. Στο ίδιο τμήμα, δίδαξε ελληνική γλώσσα και φιλολογία για δύο χρόνια (1982-1984) ως μεταπτυχιακός υπότροφος (με studentship του Πανεπιστημίου του Λονδίνου). Από το 1984 έως το 1987 δίδαξε στο τμήμα GCE της Σχολής Μωραΐτη το μάθημα της Ελληνικής Λογοτεχνίας (A level) και Αγγλικής Λογοτεχνίας (A level). Από το 1986 έως το 1997 εργάστηκε ως επιμελητής εκδόσεων στις εκδόσεις του Βιβλιοπωλείου της Εστίας, όπου, μεταξύ άλλων, διύθυνε τη σειρά θεωρητικών μελετών «trivium», το περιοδικό *Λόγου χάριν* και τη σειρά «Ελληνική ποίηση». Από το 1998 εργάζεται στο Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης, όπου, από τον Νοέμβριο του 1999, κατέχει τη θέση του διευθυντή. Από το 2006 διδάσκει το μάθημα της λογοτεχνίας στα τρία έτη της Δραματικής Σχολής του Εθνικού Θεάτρου. Από το 1978 έχει δημοσιεύσει είκοσι ποιητικά βιβλία, εννιά τόμους με δοκίμια και ποιητικές μεταφράσεις (σονέτα του Σαίξπηρ, ποιήματα της Έμιλυ Ντίκινσον,

χαϊκού του Ίσσα και του Μπασό κ.ά.). Υπήρξε για πολλά χρόνια μόνιμος συνεργάτης του περιοδικού *Ο Πολίτης*. Συνεργάστηκε επίσης τακτικά με την εφ. *Η Αυγή*, όπου από τον Νοέμβριο του 1996 έως τον Νοέμβριο του 1999 κράτησε την εβδομαδιαία στήλη επιφυλλίδων «Στον καιρό», και με την εφ. *Η Καθημερινή*, όπου δημοσίευσε άρθρα και βιβλιοκρισίες. Για το θέατρο έχει μεταφράσει τις *Ευτυχισμένες μέρες* του Σαμουήλ Μπέκετ και τα έργα του Σαίξπηρ *Ρωμαίος και Ιουλιέτα* (Θέατρο Κάππα, 1995), *Βασιλιάς Ληρ* (Θέατρο Τέχνης 1999, ΚΘΒΕ 2008), *Οθέλλος* (Θέατρο του Νέου Κόσμου, Φεστιβάλ Αθηνών 2006), *Περικλής* (Εθνικό Θέατρο 2011), *Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας* (Εθνικό Θέατρο 2012), *Άμλετ* (Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών, 2015), *Η Κωμωδία των παρεξηγήσεων* (σκ. Κατερίνας Ευαγγελάτου, 2018). Διασκέυασε για το θέατρο τους *Αδελφούς Καραμάζοφ* του Ντοστογιέφσκι (Θέατρο Τέχνης, Απρίλιος 2015). Το έργο του *Προσωπογραφία. Ποίημα για τρεις φωνές* παραστάθηκε τον Σεπτέμβριο του 1997 στο πλαίσιο της Θεσσαλονίκης-Πολιτιστικής Πρωτεύουσας και ύστερα στο Θέατρο Τέχνης-Κάρολος Κουν στην Αθήνα, σε σκηνοθεσία Κυριάκου Κατζουράκη. Έγραψε επίσης το λιμπρέτο για την όπερα *Ιούλιος Καίσαρ* του συνθέτη

Φίλιππου Τσαλαχούρη, που εκτελέστηκε στο Μέγαρο Μουσικής τον Μάρτιο του 2015. Έχει συνεργαστεί στενά με τον συνθέτη Νίκο Ξυδάκη, γράφοντας μεταξύ άλλων και τους στίχους για το έργο *Θρήνοι γυναικών. Ηρωίδες του Σοφοκλή*, που παρουσιάστηκε το 2006 στο αρχαίο θέατρο της «μικρής» Επιδαύρου στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών, καθώς και το έργο *Rue Lepsius. Μια μουσική προσωπογραφία του Κ. Π. Καβάφη*, που παρουσιάστηκε το 2008 στο «Σχολείο» της οδού Πειραιώς, στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών. Ποιήματά του έχουν μελοποιηθεί και από άλλους Έλληνες συνθέτες και συγκροτήματα (Δημήτρης Παπαδημητρίου, Γιώργος Χριστιανάκης, Διάφανα κρίνα κ.ά.). Είναι μέλος του Εφορευτικού Συμβουλίου της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδος και της Επιστημονικής Επιτροπής του Ιδρύματος της Βουλής για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία. Το 1999 του απονεμήθηκε το Βραβείο Ουράνη της Ακαδημίας Αθηνών για την προσφορά του στην ποίηση. Τον Μάρτιο του 2015 αναγορεύτηκε επίτιμος διδάκτωρ της Φιλοσοφικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Έχει επίσης τιμηθεί με το Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνικής Μετάφρασης για τη μετάφραση του *Άμλετ* του Ουίλλιαμ Σαίξπηρ (2015).

Από όλα τα έργα της λογοτεχνίας που γράφτηκαν σε χρόνο άνωποτο για το Όλοκαύτωμα (σχεδόν όλη η λογοτεχνία είναι γραμμένη σε χρόνο άνωποτο για το Όλοκαύτωμα), ο Βασιλιάς Λήρ μπορεί να κάνει χώρο στη σκέψη μας για να σκεφτούμε έναν κόσμο μετά τη δυνατότητα της συγκώρπησης, δηλαδή έναν κόσμο όπου έχει εγκατασταθεί κάτι ήθικα ανέκκλητο και ολοκληρωτικά μη αναστρέψιμο. «Όσο [έάν] είμαι άνθρωπος» λέει ο Λήρ στη σκηνή της αναγνώρισης «νομίζω ότι αυτή η κυρία είναι η κόρη μου». Άν πειράζουμε λίγο την απλότητά της, ή φράση αυτή συνθέτει έναν πυκνό και βαθύ στις προϋποθέσεις του ήθικου συλλογισμό. Η ανθρώπινή μου ιδιότητα, μοιάζει να λέει, συναρτάται με αυτή την αναγνώριση, και τη δύναμη γι' αυτή την αναγνώριση την άντλώ από τη συγκώρπηση. «Εάν αυτό είναι ο άνθρωπος» λέει αντιστοίχως ο Πρίμο Λέβι, από το βάθος μιας δικής του δύσκολης αναγνώρισης και έκφράζοντας μια άπορία που το ήθικό της κύρος κατεβαίνει στις βαθύτερες ανθρωπολογικές προϋποθέσεις της τραγωδίας. Και στις δύο περιπτώσεις, ή αναγνώριση της ανθρωπιάς του άλλου εμπειρείει τη δυνατότητα της συγκώρπησης, την προϋποθέτει, και μπορεί να συγκωρήσει τα πάντα έκτος από το *άπόλυτο κακό*, όπως το νιώθουμε να απλώνεται, σαν πολικό ψύχος, στις παρυφές της τραγωδίας του Λήρ και μετά το Άουσβιτς. Η δική μας ανθρώπινη ιδιότητα συναρτάται με την αναγνώριση της ντροπής που περιέχει ή φράση του Λέβι και με το κύρος της συγκώρπησης που όφείλουμε ακόμα σε έαυτους και άλλήλους.

«Η ντροπή και ή συγκώρπηση. Από τον Βασιλιά Λήρ στον Πρίμο Λέβι», *Η ταραχή των ανθρώπινων*, Έκδόσεις Άγρα 2016

ΕΡΓΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΟΙΗΣΗ

Τά μύρτα του φωτός, Πλέθρον 1978
Μέ μια τρελή σοδειά, Άγρα 1979, 2009
Βιβλίο πρώτο, Άγρα 1982
Τέσσερα, Άγρα 1983
Άκρη μια φορά, Άγρα 1986
Δίγαμα, Άγρα 1988
Υπό κλίμακα, Άγρα 1991, [Μέ τους Μ. Γκανά, Γ. Κοροπούλη και Η. Λάγιο]
Ανθοδέσμη, Άγρα 1993
Αίσθηματική άγωγή, Άγρα 1993
Μέρες άργίας, Άγρα 1995
Τετραλογία (Συγκεντρωτική έκδοση των συλλογών *Δίγαμα*, *Υπό κλίμακα*, *Αίσθηματική άγωγή*, *Μέρες άργίας*), Άγρα 1997
Μπαλάντες και περιστάσεις, Άγρα 1997
Προσωπογραφία, Άγρα 1998
Από λεπτότατη όδύνη, Άγρα 2003
Στόν τάφο του Καβάφη, Άγρα 2003
Θρήνοι γυναικών. Ηρωίδες του Σοφοκλή, Άγρα 2006
Ό κρότος του χρόνου, Άγρα 2007
Όλα τα δειλινά του κόσμου, Άγρα 2008
Έδω κι εκεί, Άγρα 2010
Μιά υπόθεση εύδαιμονίας, Άγρα 2014
Ό κρότος του χρόνου. Χαρακτικά Μιχάλης Άρφαράς, Διάττων 2014

Η μαύρη καγκελόπορτα και άλλες ιστορίες, Άγρα 2017
Κάτω άπ' τον ύπνο, Edizioni Fratelli Sublimi, Αθήνα 2018, έκτος έμπορίου
Μπαλάντα των φίλων του παλιού καιρού, Edizioni Fratelli Sublimi, Αθήνα 2018, έκτος έμπορίου.

ΜΕΛΕΤΗ - ΔΟΚΙΜΙΟ

Τά μέτρα και τά σταθμά, Άγρα 1998
Οί όφειλές της άνάγνωσης, Νήσος 2000
Η συνάφεια με τά πράγματα, Ύψιλον 2001
Στόν καιρό, Άγρα 2002
Δύο πεζά κείμενα για την τέχνη της άνάγνωσης, Άγρα 2003
Τό καμαράκι κάτω άπό τη σκάλα, Άγρα 2008
Η εύτυχής φιλολογία, Άγρα 2015
Η ταραχή των ανθρώπινων, Άγρα 2016
Άναγκαία τύχη, Άγρα 2018.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

William Shakespeare, *Ρωμαϊός και Ίουλιέττα*, Έκδόσεις Πατάκη 1996, 1997, 2000. Έκδόσεις Gutenberg 2018
 William Shakespeare, *25 Σονέτα*, Άγρα 1998, 2009, 2012

Όσα και Μπασό, *Χαϊκού*, Άγρα 2004, 2008
 Emily Dickinson, *Τό μέγα ύδωρ*, Άγρα 2004, 2014
 S. T. Coleridge, *Παγωνιά τά μεσάνυχτα*, Άγρα 2002
 William Shakespeare, *Όθέλλος*, Θέατρο του Νέου Κόσμου, 2006
 William Shakespeare, *Περικλής*, Νεφέλη, 2011
 William Shakespeare, *Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας*, Άγρα, 2012, 2016 [Μέ τον Γιώργο Κοροπούλη]
DJ 1. Μικρή ιστορία του λυρισμού, Έκδόσεις Sestina 2014
 William Shakespeare, *Άμλετ*, Έκδόσεις Gutenberg 2015, 2016
 Wilhelm Müller, *Τό χειμωνιάτικο ταξίδι / Die Winterreise*, Άγρα 2016
 Heinrich Heine, *Ό έρωτας του ποιητή / Dichterliebe*, Άγρα 2017
 Samuel Beckett, *Εύτυχισμένες μέρες*, Edizioni Fratelli Sublimi, Αθήνα 2017, έκτος έμπορίου
 William Shakespeare, *Η κωμωδία των παρεξηγήσεων*, Έκδόσεις Gutenberg, 2018.

ΜΑΥΡΗ ΚΑΓΚΕΛΟΠΟΡΤΑ

Στόν Γιώργο Άγουρίδη

Τίς έβλεπες παντού τά χρόνια εκείνα τίς σιδερένιες καγκελόπορτες ' άλλες ψηλές και μεγαλοπρεπείς, θύμιζαν πύλες ανακτόρων, κι άλλες άπλές αλύπορτες που φτάναν μόλις τό μπόι ένός παιδιού: είτε κλειστές είτε μισάνοιχτες, έδεικναν μόνο τό χαρακτήρα του ιδιοκτήτη, άν ήταν φιλόξενος, στρυφνός ή άμελής: ούτως ή άλλως έφτανε να βάλεις τό χέρι απέξω και να βρείς τό σύρτη ή να τίς δρασκελίσεις. Η δική μας ήταν ή πιό ψηλή στη γειτονιά: κατάμαυρη, άτόφια, βλοσυρή, κι ή μόνη που άπέπνεε τέτοιο κύρος, σχεδόν άρχαϊκό, κορυφωνόταν σε μιά άψίδα λόγχες αιχμηρές, που έδεικναν ψηλά στόν ουρανό λές και προέτρεπαν όλο τό σπίτι στό νόημα μιάς άλλης κατοικίας, υπέρτερης. Κι όπως συχνά γυρνούσα άργά πολύ μετά την όρισμένη ώρα της νύχτας, στό έρημο σκοτάδι ή λίγο πριν χαράξει, κι άπ' τό σπίτι για τιμωρία είχαν κλειδωμένη τη μαύρη καγκελόπορτα, έγώ σκαρφάλωνα στα κάγκελα και πάνω, εκεί που παρουσίαζαν τά όπλα οί άόρατοι όπλίτες, σταματούσα με τό 'να πόδι απέξω, τ' άλλο μέσα, καβάλα στην άψίδα, με τίς λόγχες στραμμένες σ' έναν έναστρο ουρανό, λίγο για να χαρώ τό θρίαμβό μου, τ' όριο που υπερέβαινα, τό φόβο, τον κίνδυνο που γι' άλλη μιά φορά θα κατακτούσα. Ήταν καλοκαίρι, κι άνέβαινε άπ' τό Φάληρο ή δροσιά της θάλασσας ξυπνώντας την άνάσα των κήπων και τ' άρώματα της νύχτας: ό,τι καλό και όμορφο άγρυπνούσε.

Έχουν περάσει άπό τότε χρόνια, δεκαετίες, μιά ζωή, κι ακόμα ξυπνώ με την εικόνα της – ιδίως τους τελευταίους μήνες ' τρέμω μήπως γυρίσω κάποια νύχτα για να βρω τη μαύρη καγκελόπορτα κλειστή και κλειδωμένη όριστικά, άπό μέσα, κι έγώ δέν έχω πιά ούτε κουράγιο ούτε την τέχνη ούτε κάποιο λόγο για ν' άναρριχηθώ σε τέτοιο ύψος.

Μαύρη καγκελόπορτα και άλλες ιστορίες, Έκδόσεις Άγρα, 2017

Μέσα μου άς φυσήξει αυτός ό άέρας, άπλετος με την πιό βαθιά μου άνάσα, να πάρει τά σκοτάδια μου σαν να 'σαν πλανόδιες όμίχλες μιάς ήμέρας,

τό φάντασμα ένός πόθου, τό έσπέρας που πέφτει πάνω μου κατοικημένο άνάμνηση και φόβο και προσμένω δυό λόγια που λυτρώνουν, ένα πέρας.

Ναί, μέσα μου άς φυσήξει ένας βοριάς, σαν δροσερό αύγουσιάτικο μελτέμι, να διώξει αυτόν τον ίσκιο της βαριάς

μελαγχολίας που με κατανέμει λίγο έδω κι εκεί, λίγο σ' έσένα, και λίγο λίγο μέσα μου – στα ξένα.

Μιά υπόθεση εύδαιμονίας, Έκδόσεις Άγρα, 2014

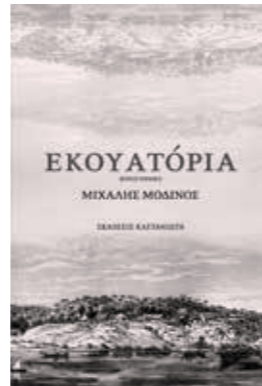

Μιχάλης Μοδινός Εκουατόρια

Εκδόσεις Καστανιώτη

Ο Μιχάλης Μοδινός γεννήθηκε στην Αθήνα το 1950. Θεωρητικός και ακτιβιστής του οικολογικού κινήματος, δούλεψε ως περιβαλλοντολόγος και μηχανικός σε χώρες του Τρίτου Κόσμου, συνεργάστηκε με διεθνείς οργανισμούς, δίδαξε σε ποικίλα ακαδημαϊκά ιδρύματα, ενώ υπήρξε ιδρυτής-εκδότης της *Νέας Οικολογίας* και πρόεδρος του Εθνικού Κέντρου Περιβάλλοντος. Στο δοκιμακό-ερευνητικό του έργο περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων τα βιβλία *Μύθοι της ανάπτυξης στους τροπικούς*, *Από την Εδέμ στο Καθαρό, Τοπογραφίες*, *Το παιγνίδι της ανάπτυξης*, *Η αρχαιολογία της ανάπτυξης*, ενώ στο μυθολογικό τα *Χρυσή Ακτή*, *Ο Μεγάλος Αμπάι*, *Επιστροφή* (Βραβείο Ακαδημίας Αθηνών), *Η Σχεδιά* (Διάκριση Επιτροπής Κρατικών Βραβείων, ελληνική υποψηφιότητα για το Ευρωπαϊκό Βραβείο Λογοτεχνίας), *Άγρια Δύση*, *Τελευταία Έξοδος: Στυμφαλία* και *Εκουατόρια* (Βραβείο περιοδικού *Literature*). Τα τελευταία χρόνια συνεργάζεται ως λογοτεχνικός κριτικός με την εφημερίδα *Τα Νέα* και διάφορα άλλα έντυπα.

Το Βραβείο Μυθιστορήματος απονεμήθηκε κατά πλειοψηφία στον Μιχάλη Μοδινό για το βιβλίο του *Εκουατόρια*, η δράση του οποίου λαμβάνει χώρα στην Αφρική. Ο Μοδινός παρακολουθεί, μέσα από τον μυθοπλαστικό χαρακτήρα του Μιχαήλ Μοδινού, Αιγυπτιώτη Έλληνα, εμπόρου βαμβακιού, κατοίκου για μεγάλο διάστημα της νήσου Ζανζιβάρης στον Ινδικό Ωκεανό, τις προσπάθειες ανέπλου του Νείλου, μέσα από ημερολογιακές καταγραφές και προσωπικές πληροφορίες του Άγγλου Μπέκκερ. Σε μια κατά βάση γραμμική βιογραφικού τύπου αφήγηση, η οποία όμως πλέκει μεταξύ τους διαφορετικές επί μέρους τοπικές ιστορίες, με τις εντάσεις που επικρατούσαν στην περιοχή του Κέρατος της Αφρικής μεσοουρανούσης της αποικιοκρατίας, και διαφορετικές εξερευνητικές προσπάθειες στο εσωτερικό της παρθένας ηπείρου, το βιβλίο του Μοδινού στοιχειοθετεί μια ενδιαφέρουσα εικόνα για τις σχέσεις Ευρωπαίων, Αράβων και Αφρικανών όπως αυτές διαπλέκονται γύρω από το εμπόριο ελεφαντοστού, δερμάτων αγρίων θηρίων και μαύρων δούλων σε μια εκ των προτέρων καταδικασμένη, μέσα σε αυτές τις συνθήκες, να συσταθεί και να επιζήσει, πρωτότυπη και αληθινή ουτοπική κοινωνία. (Ε.Κ.Β.)

Έτσι γίνεται με τους εξερευνητές. Γνωρίζουν βαθιά μέσα τους ότι δις εις τον αυτόν ποταμόν ουκ αν εμβραίης, κι όμως πάντα επιστρέφουν. Εξαίρεση εγώ – αν μπορώ να θεωρηθώ εξερευνητής. Θα μείνω εδώ στην φυτεία μου, ως το τέλος. Η μακρόχρονη συνήθεια του να ζεις σε κάνει ανίκανο να αντιμετωπίσεις τον θάνατο. Την μεθεπόμενη βδομάδα, με το ατμόπλοιο «Σίρεν», φτάνουν από το Σαουθάμπτον μέσω Πορτ Σάιντ η Έβελυν με τους γιους μας και τις οικογένειές τους. Ακούω τους λυγμούς του δασοπερίστερου, όπως κάποτε στην Άλμπερτ Νυάνζα. Ακούω το σαρδόνιο γέλιο της ύαινας. Τις κελαρυστές, υγρές κραυγές και τα απειλητικά ρουθουνίσματα του ιπποπόταμου. Η μνήμη μου αυθαιρετεί, όπως πάντα. Παίζει παιχνίδια –ενεστώτας, παρατατικός, αόριστος, ακόμα και ο μέλλων, συγχέονται. Μορφές αναδύονται μέσα από τις σκιές, έπειτα αποσύρονται στα τενάγη. Ωστόσο ο χρόνος ρέει, θολός και αυτεξούσιος σαν το μεγάλο ποτάμι. Αναρωτιέμαι αν θα συγχωρήσω ποτέ την Έβελυν. Ή αν εκείνη... Ας είναι, ας είναι. Όλα είναι εφικτά, έστω και για λίγο. Πλέουμε στα τυφλά –πιρόγες κόντρα στο ράθυμο, αιώνιο ρεύμα του Λευκού Νείλου.

Μαρία Κουγιουμτζή Όλα μπορούν να συμβούν μ' ένα άγγιγμα

Εκδόσεις Καστανιώτη

Η Μαρία Κουγιουμτζή γεννήθηκε το 1945 στη Θεσσαλονίκη. Έχει εκδώσει τις συλλογές διηγημάτων *Άγριο βελούδο* (2008, Βραβεία διηγήματος του Ιδρύματος Κώστα και Ελένης Ουράνη της Ακαδημίας Αθηνών και του περιοδικού *Διαβάζω*), *Γιατί κάνει τόσο κρύο στο δωμάτιό σου;* (2011), *Όλα μπορούν να συμβούν μ' ένα άγγιγμα* (2016), το μυθιστόρημα *Κι αν δεν ημερώσει;* (2013), ενώ έχει συμμετάσχει και στον συλλογικό τόμο *Ιστορίες βιβλίων* (2014), όλα από τις Εκδόσεις Καστανιώτη. Διηγήματά της έχουν δημοσιευτεί, επίσης, σε ηλεκτρονικά και έντυπα περιοδικά (*Εντευκτήριο*, *Φρέαρ*, *Ένεκεν*, *Δίοδος*, *Παρέμβαση*, *Η λέξη*, *Εμβόλιμον*, *Διάστιχο*, *Bookpress* κ.ά.).

Τα τριάντα δύο διηγήματα της συλλογής *Όλα μπορεί να συμβούν μ' ένα άγγιγμα* της Μαρίας Κουγιουμτζή έχουν κεντρικό θεματικό άξονα τις ανθρώπινες σχέσεις, τη δυσκολία στην επικοινωνία και τη βία. Κείμενα πυκνά στην αφηγηματική τους οικονομία και υπαινικτικά, με δεξιοτεχνική εσωτερική οργάνωση, σκοτεινά, εξπρεσιονιστικά, σκληρά και ατμοσφαιρικά, όπου το φανταστικό αναμειγνύεται με το πραγματικό, ακολουθώντας έναν τρόπο γραφής νευρώδη και κοφτό. Με τρυφερό τρόπο και χωρίς να εκβιάζει τη συγκίνηση, η συγγραφέας αγγίζει ποικίλες εκδοχές του πόνου και των ορίων των ανθρώπων, επιζητώντας μια κάθαρση μέσα στον ζόφο και το σκοτάδι των ιστοριών της. (Ε.Κ.Β.)

Τον άκουσα να βάζει μπρος τη μηχανή, το αυτοκίνητο κλώτπησε δυο τρεις φορές κι ύστερα ξεκίνησε βίχοντας, γερασμένο κι αφρόντιστο σαν εκείνον. Μετά, δεν ξέρω γιατί, ένιωσα λύπη για τη μητέρα. Ένιωσα πως η απουσιότητά της ήταν μια απέραντη μοναξιά. Μια αιχμαλωσία. Θα ήθελα η μητέρα μου να μπορούσε ν' ανοίξει την πόρτα σ' αυτόν τον άνθρωπο, να του έψηνε έναν καφέ και όχι μόνο. Να τον καλούσε να καθίσει μαζί μας για το δείπνο στο μεγάλο τραπέζι, και μετά το φαγητό ενώ θα έκανε το μπάνιο του, βυθισμένος ως το λαιμό μες στην μπανιέρα, να του έστρωνε να κοιμηθεί στα καθαρά σεεντόνια, στη φρεσκοπλυμένη μαξιλαροθήκη κι όταν τον έπαιρνε ο ύπνος, να του έπλενε τα σκοτισμένα ρούχα, να τα βρει καθαρά το πρωί, να πάρει το δρόμο του ξαλαφρωμένος, κουβαλώντας πάνω του το χάδι μιας ανθρώπινης επαφής. Ένα χάδι που σίγουρα έλειπε κι από τη μητέρα.

Βραβείο Ποίησης

(εξ ημισείας)

Χλόν Κουτσουμπέλη

Οι ομοτράπεζοι της άλλης γης

Εκδόσεις Γαβριλίδη

Η Χλόν Κουτσουμπέλη γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1962. Σπούδασε Νομική στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και εργάστηκε για δέκα οκτώ χρόνια στον τραπεζικό τομέα. Έχει εκδώσει μέχρι σήμερα εννέα ποιητικές συλλογές, δύο θεατρικά έργα και δύο μυθιστορήματα. Οι τέσσερις πρώτες ποιητικές της συλλογές κυκλοφορούν σε e-book στο διαδίκτυο μαζί με δύο ηλεκτρονικά βιβλία που συνδυάζουν φωτογραφία και ποίηση με τίτλους: *Απαγόρευση Κυκλοφορίας* και *Η μυστική ζωή των ποιημάτων*. Είναι αντιπρόεδρος του Δ.Σ. της Εταιρίας Λογοτεχνών Θεσσαλονίκης και μέλος του Κύκλου Ποιητών και της Εταιρείας Συγγραφέων. Έχει συνεργαστεί με τα περισσότερα Ελληνικά λογοτεχνικά περιοδικά έντυπα και ηλεκτρονικά ενώ ποιήματά της έχουν συμπεριληφθεί σε Ελληνικές Ανθολογίες και μεταφρασμένα στα αγγλικά, στα ισπανικά, στα βουλγαρικά, στα γερμανικά και στα ιταλικά έχουν συμπεριληφθεί σε ανθολογίες και σε ξενόγλωσσα περιοδικά που κυκλοφορούν στην Αμερική, στον Καναδά, στη Λατινική Αμερική και στην Ευρώπη. Το θεατρικό της έργο *Ορφές* στο Μπαρ παίχτηκε τον Νοέμβριο του 2014, στο θέατρο ΑΓΟΡΑ στην Πάτρα.

Στο ιδιαίτερος ενδιαφέρον ποιητικό βιβλίο *Οι ομοτράπεζοι της άλλης γης* της Χλόνης Κουτσουμπέλη στήνονται μικρά θεατρικά μονόπρακτα με σκηνικά και προσωπεία. Μέσα τους, επώνυμα πρόσωπα με διαφορετικές ιστορίες έρχονται και φεύγουν από το προσκένιο, αφήνοντας τη σκιά τους στην ποιητική εικονοποιία. Η ποιήτρια αρδεύει, με μουσικότητα και εσωτερικό ρυθμό, το πολλές φορές πεζολογικό συγκεκριμένο, βοηθώντας τον αναγνώστη να αναζητήσει την υπόθεση, για να την ανατρέψει λίγο πριν από το τέλος, προσφέροντάς του ποιητική συγκίνηση, χωρίς ωστόσο να πλήξει την ευπρέπεια του νοήματος. (Ε.Κ.Β.)

ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΚΑΡΑΒΙ ΤΟΥ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Είχαμε παγιδευτεί σ' εκείνο το παλιό καράβι, που όλο έπλεε προς τα πίσω κι όταν τελικά φθάσαμε στην καινούργια γη, ανάλαφρος αέρας ανασήκωσε τα κολλαριστά μας φορέματα, τι είναι εδώ ρώτησε η Αδελαΐδα, χωρίς μνήμη φουρφούρισε η Ελισάβετ, μήπως χρειάζεστε μία ομπρέλα, ψιθύρισε η Μαίρη Σμιθ και ύστερα όλα τελείωσαν, γιατί κάποιος έκλεψε τον μικρό Χανς, ξέρετε αυτόν που ο φούρναρης έπλασε από ζυμάρι κι όλοι ξέρουμε πως ήταν η αθωότητά μας, όπως τα φτερά πεταλούδας ή ένα αλογάκι της θάλασσας και ένας ναύτης είπε είναι η αγάπη κι ένας άλλος είπε όχι, μπαίνουμε απλώς σε άλλο αιώνα.

ΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΠΟΡΤΡΕΤΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΝΤΕΛ

Στην οικογένειά μου είμαστε όλοι πορτρέτα. / Ζούμε γαντζωμένοι από καρφιά. / Με πρόσωπα χλωμά και μάτια μαύρα / μαλλιά σε κότσο και παλαιομοδίτικα φουστάνια / σακάκια που μυρίζουν πράσινο σαπούνι. / Καθώς είμαστε κρεμασμένοι σε τοίχους / που χρειάζονται σοβάτισμα, / έξαφνα κάποιος ερωτεύεται / η κορνίζα του ραγίζει / και κυλάει στο πάτωμα. / Στον τοίχο εμφανίζεται τετράγωνος / ο λεκές της απουσίας. / Ύστερα από λίγο κάποιος τον ανασύρουν / τον αποκαθιστούν στην αρχική του θέση. / Μόνο τα μάτια του για λίγο αλλάζουν χρώμα. / Μπορεί όμως να 'ναι κι απ' την υγρασία.

Βραβείο Ποίησης

(εξ ημισείας)

Σταμάτης Πολενάκης

Τα τριαντάφυλλα της Μερσέδες

Εκδόσεις Μικρή Άρκτος

Ο Σταμάτης Λ. Πολενάκης (εγγονός του γνωστού Σιφνίου γελοιογράφου Σταμάτη Πολενάκη και γιος του Λέανδρου Πολενάκη) γεννήθηκε στην Αθήνα το 1970. Σπούδασε στο τμήμα Ισπανικής Λογοτεχνίας του Πανεπιστημίου Complutense της Μαδρίτης. Είναι ποιητής και θεατρικός συγγραφέας. Έχει εκδώσει τις ποιητικές συλλογές: *Το χέρι του χρόνου*, Όμβρος, 2002, *Τα γαλάζια άλογα του Φρανς Μαρκ*, Οδός Πανός, 2006, και *Νοτρ Νταμ*, Οδός Πανός, 2008, *Τα σκαλοπάτια της Οδησσού*, Μικρή Άρκτος, 2012, *Η ένδοξη πέτρα*, Μικρή Άρκτος, 2014 και *Τα τριαντάφυλλα της Μερσέδες*, Μικρή Άρκτος, 2016, που τιμήθηκε με το Κρατικό Βραβείο Ποίησης, και με το Βραβείο Ποίησης του περιοδικού *Ο Αναγνώστης*, 2017.

Δύο μεγάλα ποιήματα αποτελούν τη συλλογή *Τα τριαντάφυλλα της Μερσέδες* του Σταμάτη Πολενάκη, που έρχεται να υπογραμμίσει ότι υπάρχουν ακόμη ποιητές στρατευμένοι σε ένα παγκόσμιο αίτημα ανθρωπισμού για έναν δικαιότερο κόσμο. Η φαινομενική αντιφώνηση του ποιητή προς τον τόπο «Αντίο...» κουβαλά ένα βαθύτερο φορτίο συνδηλώσεων της πατρίδας, της ιστορίας, της συνέχειας των γενιών που αναλαμβάνουν τον ρόλο της προστασίας του δικαίου, την έννοια της ισότητας και τη θυσία για ένα καλύτερο αύριο. Σαν να πρόκειται για μια προσπάθεια διατήρησης του συλλογικού αισθήματος που χάνεται, και με τη μνημειώσή του ο ποιητής προσπαθεί να τον διασώσει. (Ε.Κ.Β.)

Αντίο Γρανάδα αντίο Μάλαγα αντίο Χαέν / πέφτουν οι πόλεις πίσω μας η μια μετά την άλλη / πέφτουν οι πόλεις / θ' αφήσω όλα τα ερωτήματα αναπάντητα / αγαθοί ηλικιωμένοι πολιτοφύλακες / της Guardia Civil / που τους έπιασε κι αυτούς στον ύπνο ο πόλεμος / πίνουν μαζί μας κρασάκι και τρώνε λουκάνικα / αλλά εγώ που βρέθηκα στα τοπία των μαχών / στη Χαράμα και στην Τερουέλ / εγώ που διάβηκα τον Έβρο ποταμό / κάτω από τη λάμψη των φωτοβολίδων / κάτω από το κροτάλισμα των εκθρικών πολυβόλων / εγώ που πίστεψα στην παγκόσμια επανάσταση / εγώ που έγραψα στο νερό ποιήματα / που δεν διάβασε ποτέ κανείς / εγώ ο τελευταίος επιζών / της ταξιαρχίας Λίνκολν / δεν καταδέχομαι να παραδώσω το περίστροφο / με το οποίο πυροβόλησα κάποτε τους ουρανοί / και τους μακρινούς πλανήτες που περιστρέφονται / δεν καταδέχομαι να επιστρέψω στα παλιά / τοπία των μαχών / στη Χαράμα και στην Τερουέλ / επειδή έχασα την ομπρέλα μου και βρέχει ακόμα / καταρακτωδώς στην Ισπανία

Βραβείο Δοκιμίου - Κριτικής

Παντελής Μπουκάλας Όταν το ρήμα γίνεται όνομα

Η «Αγαπώ» και το σφρίγος της ποιητικής γλώσσας των δημοτικών
Εκδόσεις Άγρα

Ο Παντελής Μπουκάλας γεννήθηκε το 1957 στο Λεσίνι του Μεσολογγίου. Αποφοίτησε από την Οδοντιατρική Σχολή Αθηνών. Την τριετία 1987-1990 είχε την επιμέλεια βιβλιοκριτικής σελίδας στην εφημερίδα *Η Πρώτη*. Από τον Δεκέμβριο του 1990 και για τα επόμενα είκοσι χρόνια επιμελούνταν την ανά Τρίτη σελίδα του βιβλίου στην *Καθημερινή*, στην οποία αρθρογραφεί καθημερινά. Είναι διορθωτής και επιμελητής εκδόσεων. Υπήρξε μόνιμος συνεργάτης του περιοδικού *Ο Πολίτης* (καθώς και του *Δεκαπενθήμερου Πολίτη*) από το 1978 και έως την παύση της έκδοσής του. Άρθρα και μεταφράσεις του αρχαίων ελληνικών ποιημάτων έχουν δημοσιευτεί και στα περιοδικά *Η λέξη*, *Το δέντρο*, *Νέο Επίπεδο*, *Τεχνοπαίγνιο*, *Γαλέρα*, *The Book's Journal*, *Ποιητική* κ.ά. Από το 1980 έχει δημοσιεύσει στις Εκδόσεις Άγρα τα βιβλία ποίησης: *Αλγόριθμος*, *Η εκδρομή της ευδοκίας*, *Ο μέσα πάνθηρας*, *Σήματα λυγρά*, *Ο μάντης*, *Οπότεν πλάτανος* και *Ρήματα* (Κρατικό Βραβείο Ποίησης 2010), έναν τόμο δοκιμίων και βιβλιοκριτικών υπό τον τίτλο *Ενδεχομένως - Στάσεις στην ελληνική και ξένη τέχνη του λόγου* και δύο τόμους υπό τον τίτλο *Υποθέσεις*, με τις επιφυλλίδες του στην *Καθημερινή της Κυριακής*. Έχει μεταφράσει Αισχύλο, Ευρυπίδη, Αριστοφάνη, Θεόκριτο, Βίωνα καθώς και Συμποτικά και Επιτύμβια Επιγράμματα της Παλατινής Ανθολογίας.

Ο Παντελής Μπουκάλας, συνδυάζοντας τον κριτικό λόγο, την επίμοχθη έρευνα και τη δοκιμαϊκή γραφή, προσεγγίζει με επιστημονικό αλλά και βιωματικό τρόπο ένα δύσκολο και θεωρούμενο ως ανεπίκαιρο θέμα της νεοελληνικής φιλολογίας, το δημοτικό τραγούδι, κατορθώνοντας να προαγάγει σημαντικά τη μελέτη του. Πρόκειται για το πρώτο μέρος ενός ευρύτερου, φιλόδοξου εκδοτικού προγράμματος, με εξαντλητική αξιοποίηση των πηγών και της βιβλιογραφίας και αξιοσημείωτη γραμματολογική ευρύτητα. Ο συγγραφέας επιτυγχάνει την ανάκτηση του δημοτικού τραγουδιού από το φολκλόρ και τις ιδεολογικές χρήσεις και αναδεικνύει τις σχέσεις του με την αρχαιοελληνική και νεοελληνική «προσωπική» ποίηση, διαλύοντας μύθους και ψευδαισθήσεις τόσο των υπερασπιστών όσο και των αρνητών της αξίας του. (Ε.Κ.Β.)

Νὰ πῶ ἱστορίες, αὐτὸ θέλω: τὴν ἱστορία μιᾶς λέξης (ὅπως ἡ λέξη ἀγαπῶ καὶ ἡ μεταβολή της ἀπὸ ρῆμα σὲ οὐσιαστικό: ἡ ἀγαπῶ / ὁ ἀγαπῶς), ἐνὸς μοτιβίου (καὶ τὸ μουστάκι τοῦ ἔστριψτε...), ἐνὸς λογοτεχνικοῦ τεχνάσματος (λ.χ. οἱ ἀδύνατες εὐχές), συμβόλων ποὺ ὑπηρετήθηκαν συστηματικὰ ἀπὸ τὴν ἀνώμνη ποίηση (τὸ μαντίλι, ἡ ἐλιά σὰν σημάδι τοῦ σώματος, ὁ ἀριθμὸς ἐννιά), ἐνὸς πάθους (τὸ ἐνεπίγνωστο οἰδιπόδειο στὰ δημοτικά), ἐνὸς τραγουδιοῦ («Κόκκιν' ἀχείλι φίλησα», «Ἡ μάνα ἡ φόνισσα» ἢ «Ὁ γυρισμὸς τοῦ ξενιτεμένου») ἢ μιᾶς κατηγορίας τραγουδιῶν (τῆς ἀγάπης, τῆς ξενιτιάς ἢ τῶν μοιρολογιῶν) τέλος, τὴν ἱστορία τῆς σχέσης ὀρισμένων ποιητῶν μας (ἢ συγκεκριμένων ποιημάτων τους) μὲ τὴ δημοτικὴ ποίηση. Καὶ νὰ πῶ τὶς ἱστορίες αὐτὲς περίπου κατὰ τὸν τρόπο τῶν παραμυθιῶν: μὲ κλαδιὰ καὶ κλαδάκια νὰ ξεφυτρῶνουν σχεδὸν ἀπὸ τὴν ἀπὸ πάνω πάλω στὸν κορμὸ, καὶ δίχως τὸν φόβο τῆς ἐπανάληψης. Ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν παράθεση ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερων ἀκέραιων τραγουδιῶν, ὥστε νὰ ἀναμοχλεύεται ἀποτελεσματικότερα ἢ μνήμη τοῦ ἀναγνώστη. Καὶ νὰ φανερωθεῖται πλήρως στὰ μάτια τοῦ ἢ ποιητικὴ ὠραιότητα.

Βραβείο Μαρτυρίας - Βιογραφίας - Χρονικού - Ταξιδιωτικής Λογοτεχνίας

Λύντια Τρίχα Χαρίλαος Τρικούπης

Ο πολιτικός του «Τις παίζει;» και του «Δυστυχώς επτωχεύσαμεν»
Εκδόσεις Πόλις

Η Λύντια Τρίχα είναι νομικός και ιστορικός, συνιδρύτρια και αντιπρόεδρος του Ιδρύματος Παιδείας και Ευρωπαϊκού Πολιτισμού (Foundation for Education and European Culture), το οποίο χορηγεί υποτροφίες σε μεταπτυχιακούς φοιτητές και ερευνητές. Γεννήθηκε το 1950 στην Αθήνα, όπου και σπούδασε στη Νομική Σχολή. Κατά την περίοδο 1988-1993 ασχολήθηκε ενεργά με τη διοίκηση και διεύθυνση του Ελληνικού Λογοτεχνικού και Ιστορικού Αρχείου (ΕΛΙΑ), του οποίου υπήρξε γενική γραμματέας και αντιπρόεδρος. Από το 1987, που επεξεργάστηκε το αρχείο του Χαρίλαου Τρικούπη, ασχολείται συστηματικά με τη μελέτη της νεότερης ελληνικής ιστορίας. Έχει εκδώσει δέκα βιβλία ιστορικού περιεχομένου, τα τελευταία των οποίων είναι τα εξής: *Δικηγορείν εν Αθήναις... Μια διαδρομή στον 19ο αιώνα*, Α.Ν. Σάκουλας 2003, Βραβείο Ακαδημίας Αθηνών, *Χαρίλαος Τρικούπης: Μια βιογραφική περιήγηση*, Καπόν 2009 (λευκίωμα με 600 εικόνες), *Χαρίλαος Τρικούπης: Ο πολιτικός του «Τις παίζει;» και του «Δυστυχώς επτωχεύσαμεν»*, Πόλις 2016, Κρατικό Βραβείο βιογραφίας. Υπό έκδοση, από τις εκδόσεις Πόλις, είναι η βιογραφία του Σπυριδωνα Τρικούπη με τίτλο *Σπυριδων, ο άλλος Τρικούπης. 1788-1873*.

Το βιβλίο της Λύντιας Τρίχα *Χαρίλαος Τρικούπης, Ο πολιτικός του «Τις παίζει;» και του «Δυστυχώς επτωχεύσαμεν»*, προϊόν της τριαντάχρονης ενασχόλησης της ιστορικού με το αρχείο του Χαρίλαου Τρικούπη, είναι μια πλούσια, πλήρως τεκμηριωμένη και ιδιαίτερα ευανάγνωστη βιογραφική μελέτη για τον Έλληνα πολιτικό, διαρθρωμένη σε έξι κεφάλαια, Εισαγωγή και Παράρτημα, και με χρονολογική εξιστόρηση των γεγονότων. Η βιογραφία αυτή του Τρικούπη ακολουθεί με συνέπεια τις προδιαγραφές της κλασικής βιογραφίας, όπως διαμορφώθηκε ειδικότερα στον αγγλοσαξονικό χώρο, και μπορεί να θεωρηθεί υπόδειγμα για το υπό διαμόρφωση βιογραφικό είδος στην Ελλάδα. Η συγγραφέας εντάσσει τον βίο του Τρικούπη στο ιστορικό και κοινωνικό πλαίσιο της εποχής του, εστιάζει στην πολιτική σταδιοδρομία και το έργο του, αναδεικνύοντας συνάμα λεπτομέρειες της προσωπικότητάς του και της καθημερινής του ζωής. (Ε.Κ.Β.)

Στην προσωπική του ζωή ο Τρικούπης ήταν ασκητικός. Κοιμόταν λίγο και ξυπνούσε νωρίς το πρωί. Έκανε μεγάλους περιπάτους και του άρεσε να επισκέπτεται την Ακρόπολη. Μάλλον ευτραφής στα νιάτα του, με την πάροδο του χρόνου αδυνάτιζε όλο και περισσότερο. [...] Η αριστοκρατική προέλευσή του, το ύφος του, οι αγγλικές συνήθειες, ο χαρακτήρας του, φαινομενικά ψυχρός, απρόσιτος και επιβλητικός, σε συνδυασμό με τον τρόπο που ζούσε και την εξαιρετική επιλεκτικότητα στις προσωπικές του σχέσεις, κρατούσαν τους άλλους σε απόσταση και έπλεξαν έναν μύθο γύρω από το πρόσωπό του. Πολλοί σύγχρονοί του είχαν σχηματίσει μια ιδέα υπεράνθρωπου για εκείνον: «Μπορεί να κάνει δέκα μέρες να μη φάγη. Έναν μήνα έχει να κοιμηθεί γράφοντας τον προϋπολογισμό. Στο κρεβάτι του δεν πέφτει ποτέ. Κοιμάται ακουμπισμένος στο γραφείο του. Δεν καννίζει. Δεν τρώει. Δεν αρρωσταίνει. Δεν πίνει. Δεν παίζει. Δεν πηγαίνει στο θέατρο. Δεν ακούει μουσική. Δεν ... δεν ... δεν ... Το πώς απέθανε είναι μυστήριο».

Βραβείο Πρωτοεμφανιζόμενου Συγγραφέα

(εξ ημισείας)

Δανάη Σιώζιου

Χρήσιμα παιδικά παιχνίδια

Εκδόσεις Αντίποδες

Η Δανάη Σιώζιου γεννήθηκε το 1987. Μεγάλωσε στην Καρλσρούη και στην Καρδίτσα. Σπούδασε αγγλική φιλολογία, ευρωπαϊκή ιστορία και πολιτιστική διαχείριση. Υπήρξε συνεκδότρια και μέλος της ομάδας του περιοδικού *Τεφλόν*. Η πρώτη της συλλογή *Χρήσιμα Παιδικά Παιχνίδια* εκδόθηκε από τις εκδόσεις Αντίποδες το 2016. Ποιήματα, άρθρα και μεταφράσεις της έχουν δημοσιευτεί σε διάφορα ηλεκτρονικά και έντυπα περιοδικά (*Τεφλόν*, *Ποιητική* και *Brooklyn Rail*, μεταξύ άλλων). Τα ποιήματά της έχουν επίσης συμπεριληφθεί σε τέσσερις διεθνείς ανθολογίες: *Austerity Measures* (Penguin, 2016-Αμερική και Αγγλία), *La Búsqueda del Sur* (Animal Sospechoso, 2016-Ισπανία), *Kleine Tiere zum Schlachten* (Parasitenpresse, 2017-Γερμανία), *Les Femmes (se) Rencontent* (Editura Universității din București, 2017-Ρουμανία). Βραβεύθηκε με το Βραβείο Πρωτοεμφανιζόμενου Ποιητή «Γιάννης Βαρβέρης» της Εταιρείας Συγγραφέων για το 2017.

Στη συλλογή *Χρήσιμα παιδικά παιχνίδια*, η πρωτοεμφανιζόμενη Δανάη Σιώζιου πραγματεύεται τα συμπλέγματα αγάπης και ενοχής που αφορούν στη σχέση του παιδιού με τους γονείς, τα πρώτα βήματα κατάκτησης της γλώσσας και της επικοινωνίας, τις πρώτες προσπάθειες παραμυθίας αλλά και τιθάσευσης των ενστίκτων του παιδιού. Η ποιήτρια μας εισάγει σε μια ατμόσφαιρα όπου η αθωότητα συγχέεται με την ενοχή, ο θύτης γίνεται θύμα, σε ένα ρευστό πλαίσιο όπου τίποτα δεν είναι όπως φαίνεται και το πένθος της απώλειας είναι διαρκώς παρόν. (Ε.Κ.Β.)

Ο ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΣ ΑΝΤΡΑΣ ΣΤΗ ΓΗ

Αν ο παπούς δεν ήταν ο ωραιότερος άντρας στη γη / ίσως να μην τον είχα ερωτευτεί με την πρώτη ματιά / και αν δεν τον είχα ερωτευτεί ίσως το κακό να μην είχε γίνει. / Αν δεν πίστευε πως έχω το βλέμμα του / όπως περιήφανα είχε διακρύξει τη μέρα της γεννήσεώς μου / μπορεί να μην είχα κληρονομήσει τα μάτια και τη δυνατή του καρδιά / το γούστο του στα καπέλα και στις γυναίκες / κι εκείνος να μην είχε αναβάλει για πέντε χρόνια το θάνατό του / αν ήμουν αγόρι ίσως να με έβαζε κι εμένα να λύνω μαθηματικά / αντί να μου μαθαίνει καλούς τρόπους, πώς να σκαρφαλώνω, γιατί αγαπάμε το πιάνο / και αν ήξερε πως καταλαβαίνω δεν θα μου είχε πει ποτέ / όλες εκείνες τις πικρές ιστορίες που πίστευε πως θα ξεχάσω / αν ο παπούς μου δεν ήταν αυτός ο γενναίος και όμορφος άντρας / με τα δυνατά πόδια που σκαρφαλώνει και επιδιορθώνει / πάνω κάτω στη γη ως την τελευταία του νιοπή / ίσως να είχε και αυτός μουστάκι από άποψη / ίσως να διπλοπαντρευόταν, να έκανε κι άλλα παιδιά / να χάναμε τελείως το λογαριασμό / αν είχε τραχιά καρδιά και μαλακά χέρια δηλαδή ανάποδα / ίσως να μη με άφηνε να χοροπδάω στο κρεβάτι του / να του καϊδεύω την κοιλιά / ίσως να μην είχε φόβο χειρουργείου / και να ζούσαμε εμείς καλά / αν ο παπούς δεν ήταν ένας από αυτούς / που πέρασαν τα σύνορα / οι δικοί μας τάφοι τώρα ρημαγμένοι αλλού / αν δεν χόρευε, δεν έφτιαχνε σαντιγί για επιδόρπιο / τσιγκουνευόταν το λούνα παρκ ή το ποδήλατο / δεν θα ήταν ο πρώτος μου έρωτας / και ο πρώτος μου θάνατος / δεν θα ήταν ο ωραιότερος άντρας στη γη / θα είχα τώρα μια ελπίδα.

Βραβείο Πρωτοεμφανιζόμενου Συγγραφέα

(εξ ημισείας)

Ούρσουλα Φωσκόλου

Το κίτος

Εκδόσεις Κίχλη

Η Ούρσουλα Φωσκόλου γεννήθηκε στην Αθήνα το 1986 και εργάζεται ως γραφίστρια. Είναι μέλος του λογοτεχνικού περιοδικού *Φρέαρ* και επιμελείται τη σελίδα του στο διαδίκτυο. Μεταφράσεις και διηγήματά της έχουν δημοσιευτεί στα λογοτεχνικά περιοδικά *Νέα Ευθύνη*, *Νέο Επίπεδο*, *Το Δέντρο*, *(δέ)κατα*, *Ένεκεν*, *manifesto*, *Ακτί*, *Θράκα*, *Πλανόδιον* και *Φρέαρ*. Το βιβλίο της *Το κίτος* (Κίχλη 2016) απέσπασε το Βραβείο Νέου Λογοτέχνη του περιοδικού *Κλεψύδρα* / *Έναστρον*.

Η πρωτοεμφανιζόμενη πεζογράφος Ούρσουλα Φωσκόλου στη συλλογή σύντομων κειμένων *Το Κίτος* χρησιμοποιεί ως εφελττήριο τα εδάφη της παιδικής ηλικίας για να περιπλανηθεί σε αχαρτογράφητες περιοχές πόθου, να βουτήξει στα λιμνάζοντα νερά της απώλειας και της ερωτικής λύπης, να συνομιλήσει με οικείους νεκρούς. Ο λόγος της διακρίνεται από την υποβλητικότητα των εικόνων που αποτυπώνει, από έντονη μουσικότητα και πύκνωση, ενώ κυρίαρχο είναι το υπερρεαλιστικό στοιχείο, με αποτέλεσμα η γραφή της να κυμαίνεται ανάμεσα στην πεζογραφία και την ποίηση. (Ε.Κ.Β.)

Πάνε χρόνια τώρα που με κατάπιε το ψάρι. Καθόμουν σε μίαν έρημη αμμουδιά, απόβραδο Σεπτέμβρη, με ζέστη που 'μοιαζε ανοιξιάτικη. Περνούσε εμπρός μου το βαπόρι των επτά –ολόφωτο– κι ήξερα πως είσαι κάπου μέσα: με τα παιδιά να τρέχουν, τη μάνα σου εκεί δίπλα βλοσυρή κι αυτόν να σε κρατά στην αγκαλιά του. Φώναξα με οργή: «Νά 'ρθει ένα κίτος, να σηκώσει κύμα, με τα πτερύγια ν' ανοίξει την κοιλιά του πλοίου. Έτσι, για να εξαφανιστείς». Και ήρθε: αργό, επιβλητικό, θεόρατο και στάθηκε, με ανοικτά σαγόνια, στην ακτή. Έσταξε το νερό απ' τα δόντια του σαν διάφανη κουρτίνα. Γδύθηκα και διασκελίζοντας τη μακριά υγρή του γλώσσα μπήκα και κάθισα στο στόμα του. Πάνε χρόνια τώρα που σε ακολουθούμε: αυτό να θέλει να σε καταπιεί κι εγώ –αιώνια– να το συγκρατώ.

Ειδικό Θεματικό Βραβείο

Βιβλίου που προάγει σημαντικά τον διάλογο πάνω σε ευαίσθητα κοινωνικά ζητήματα

Αγγελική Σιδηρά Silver Alert

Εκδόσεις Κέδρος

Η Αγγελική Σιδηρά γεννήθηκε στην Αθήνα το 1938. Το 1963 παντρεύτηκε τον Γιώργο Παπακώστα και απέκτησαν τρεις γιους. Έχει εργαστεί στην Εθνική Τράπεζα Ελλάδος και στο Υπουργείο Εξωτερικών. Είναι εθελόντρια Κοινωνικής Πρόνοιας στον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό. Ποιήματά της έχουν μεταφραστεί στα γαλλικά, ισπανικά, γερμανικά, αγγλικά και τουρκικά. Επίσης έχουν συμπεριληφθεί σε γνωστές ανθολογίες και δημοσιευθεί σε εφημερίδες και λογοτεχνικά περιοδικά. Είναι μέλος της Εταιρείας Συγγραφέων και ιδρυτικό μέλος του Κύκλου Ποιτών. Κριτικές για το έργο της έχουν δημοσιευθεί σε εφημερίδες και λογοτεχνικά περιοδικά. Ποίησή της έχει συχνά παρουσιαστεί στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη, καθώς και στην επαρχία. Τον Απρίλιο του 2010 εκπροσώπησε την Ελλάδα στο Διεθνές Φεστιβάλ Ποίησης που έγινε στην Κωνσταντινούπολη, πολιτιστική πρωτεύουσα του 2010, και τον Σεπτέμβριο του 2015 στο Τολέδο, στο Φεστιβάλ Ποίησης Voix Vives. Έχει δημοσιεύσει έντεκα ποιητικές συλλογές. Έχει μεταφράσει ποιήματα της Αμερικανίδας ποιήτριας Έμιλυ Ντίκινσον και έχει συμμετάσχει στην έκδοση της μαρτυρίας *Αίσθηση γυναίκας* με άλλες πέντε συγγραφείς.

Τα ποιήματα της συλλογής *Silver Alert* της Αγγελικής Σιδηρά εκφράζουν έναν άλλοτε υποδόριο άλλοτε πιο σπαρακτικό πόνο, δείχνουν την ανθρώπινη μοίρα σαν μια πορεία προς τη φθορά, το γήρας και την απώλεια, αποτυπώνοντας με βαθιά ανθρωπιστικό τρόπο την τραγικότητα της ύπαρξής μας. Αυτή την πορεία την παρακολουθούμε σαν έναν νόστο σε μια πατρίδα που δεν υπάρχει ως τόπος θαλπωρής και ανακούφισης, σαν μια περιπέτεια που βαδίζει προς το τέλος της, λες και η ελεγεία της ανθρώπινης ζωής είναι μονόδρομος, και η νοσταλγία, όσο και αν πικραίνει, μπορεί δυνητικά και να παρηγορεί. (Ε.Κ.Β.)

*Κοριτσάκι γύρω στα τέσσερα
ντυμένο με την τριανταφυλλί του αθωότητα
με την ατίθαση αλογοουρά
και μάτια μεγαλωμένα
για να χωρέσει όλο το μέλλον
που απλωνότανε μπροστά του
εξαφανίστηκε.*

*Αυτή λοιπόν ήμουν εγώ,
χαμένη οριστικά,
κρυμμένη κάπου στα εβδομήντα τόσα χρόνια
που μεσολάβησαν.*

*Άφαντη. Αψμονημένη
εκεί στην ξεγνοιασιά,
στην προσδοκία,
στο γέλιο το ανέμελο,
σχεδόν στην άγνοια.*

*Ψάξτε για μένα,
σας εκλιπαρώ!*

*Η άγνωστη που είμαι τώρα
στο κάτοπτρο συναπαντά
μια παρωδία της, είδωλο εξαθλιωμένο
που αγνοεί πως είναι αυτή
το κοριτσάκι που γυρεύετε
και που γι' αυτό
ποτέ δεν θα το βρείτε.*

Τιμητικές Διακρίσεις σε Περιοδικά

Οδός Πανός

Περιοδική έκδοση

Το περιοδικό *Οδός Πανός* κυκλοφόρησε τον Φεβρουάριο του 1981 στην Αθήνα. Από τότε συνεχίζει την πορεία του στην Ελλάδα, την Κύπρο, την Ευρώπη, την Αμερική, την Αυστραλία... και όπου μιλιέται και διαβάζεται η Ελληνική γλώσσα. Το 2019 συμπληρώνονται 38 χρόνια συνεχούς κυκλοφορίας του με έκδοση 4 τευχών ετησίως. Στα συνολικά 182 τεύχη του μέχρι τώρα, συμπεριλαμβάνονται αφιερώματα σε ποιητές, πεζογράφους, ανθρώπους της γραφής και της τέχνης, Έλληνες ή διεθνείς αλλόγλωσσους, βιβλιοπαρουσιάσεις, κριτικές θεάτρου, μουσικής, κινηματογράφου. Το βιβλίο, το θέατρο, η μουσική, το σινεμά είναι οι βασικές του αναφορές.

«Στα τεύχη εντάσσονται επίσης κείμενα για τις πόλεις, τους ανθρώπους που καθόρισαν την πορεία της τέχνης και της ζωής μας, κείμενα που θα τα ζήλευαν ξένες εφημερίδες και περιοδικά με μεγάλη κυκλοφορία, καθώς και ανταποκρίσεις από το Βερολίνο από τον συνεργάτη μας Βασίλη Κοντόπουλο, ή τη Θεσσαλονίκη από τον Διονύση Στεργιούλα. Το κοινό μας στηρίζει. Και οι συνεργάτες μας. Τους ευχαριστούμε. Και οι συνεργάτες –διαφημιστές– που τους λέμε κι εδώ ευχαριστώ.»

[ΦΡΜΚ] (Φάρμακο)

Εξαμηνιαία έκδοση

Το εξαμηνιαίο περιοδικό [ΦΡΜΚ] (Φάρμακο) εκδίδεται από τον Μάιο 2013. Το [ΦΡΜΚ] ιδρύθηκε στη βάση ενός διαλόγου μεταξύ ποίησης, θεωρίας και εικαστικών και ανιχνεύει τη σύγχρονη ποιητική και εικαστική παραγωγή στην Ελλάδα, παρουσιάζοντας έργα αιχμής, αλλά και μεταφρασμένη ποίηση μεταπολεμικών ποιητών από διάφορες γλώσσες συχνά για πρώτη φορά στα ελληνικά, καθώς και σύγχρονα θεωρητικά κείμενα πρωτότυπα και μεταφρασμένα, συνεντεύξεις και συζητήσεις. Η συντακτική ομάδα του περιοδικού έχει οργανώσει και παρουσιάσει ποιητικές περφόρμανς και παραστάσεις, συλλογικές απαγγελίες και συζητήσεις με τη συμμετοχή πολλών ποιητών σε διάφορους χώρους στην Αθήνα καθώς και στη διεθνή έκθεση τέχνης Art Athina και τη διεθνή έκθεση βιβλίου Θεσσαλονίκης. Τη διεύθυνση έχει αναλάβει η ποιήτρια Κατερίνα Ηλιοπούλου και την καλλιτεχνική διεύθυνση ο εικαστικός Γιάννης Ισιδώρου, ενώ τη συντακτική ομάδα αποτελούν οι ποιητές και ποιήτριες Βασίλης Αμανατίδης, Ορφέας Απέργης, Φοίβη Γιαννίση, Παναγιώτης Ιωαννίδης, Γιάννα Μπούκοβα, Θεωδωρή Χιώτης και οι μεταφράστριες Ελένη Ηλιοπούλου και Ελένη Γκίνη.

Κρατικά Βραβεία Λογοτεχνικής Μετάφρασης 2017

Ο Ευρυβιάδης Σοφός γεννήθηκε στη Μυτιλήνη της Λέσβου το 1974, σπούδασε μετάφραση στην Αθήνα, Ισπανική φιλολογία στη Γρανάδα της Ισπανίας και Θεωρία της Λογοτεχνίας και Συγκριτική Λογοτεχνία στη Βαρκελώνη. Από το 2003 έως και το 2018 εργάστηκε στην Αθήνα ως καθηγητής ισπανικής γλώσσας, ισπανικού πολιτισμού και ως μεταφραστής λογοτεχνικών κειμένων. Έχει ασχοληθεί κυρίως με τη μετάφραση Καταλανών συγγραφέων όπως ο Ζάουμ Καμπρέ, η Μερσέ Ροδореδά, ο Κιμ Μονζό και ο Σέρζι Πάμιες. Δείγματα των μεταφράσεών του έχουν δημοσιευτεί σε ελληνικά και ισπανικά λογοτεχνικά περιοδικά και εφημερίδες. Αυτήν την εποχή ζει και εργάζεται στο Βέλγιο, στις Βρυξέλλες, όπου συνδυάζει τη λογοτεχνική μετάφραση και τα μαθήματα ισπανικής γλώσσας με τα διοικητικά καθήκοντα σε ένα σχολείο εκμάθησης ξένων γλώσσων.

Βραβείο Μετάφρασης Έργου

Ξένης Λογοτεχνίας στην Ελληνική Γλώσσα

Ευρυβιάδης Σοφός

Confiteor

του Ζάουμ Καμπρέ

Εκδόσεις Πόλις

Το *Confiteor* είναι ένα έργο πολυσύνθετο, που διακρίνεται για τη σύγχρονη τεχνική της γραφής του, διαθέτει ωστόσο παράλληλα τη στιβαρότητα κλασικού μυθιστορήματος. Με κεντρικό άξονα μια οικογενειακή σάγκα, διατρέχει αρκετούς αιώνες της ευρωπαϊκής ιστορίας και μιλά για το μεγάλο θέμα του Κακού. Είναι έργο υψηλών μεταφραστικών απαιτήσεων, στις οποίες ο μεταφραστής Ευρυβιάδης Σοφός ανταποκρίθηκε επιτυχώς, προσεγγίζοντας με ευαισθησία τα διαφορετικά γλωσσικά επίπεδα του έργου και ταυτόχρονα αποδίδοντας με ρέοντα λόγο τον ρυθμό και την ατμόσφαιρα του βιβλίου. (Ε.Κ.Β.)

Μέχρι χθες το βράδυ, περπατώντας στους βρεγμένους δρόμους της Βαλκάρκα, δεν είχα καταλάβει ότι το να γεννηθώ σε εκείνη την οικογένεια ήταν ένα ασυγχώρητο λάθος. Ξαφνικά συνειδητοποίησα ότι πάντα ήμουν μόνος, ότι ποτέ δεν μπορούσα να σπρηκτώ ούτε στους γονείς ούτε σ' έναν Θεό στον οποίο θα ανέθετα την εξεύρεση λύσεων, παρόλο που, καθώς μεγάλωνα, είχα συνηθίσει να εναποθέτω το βάρος της σκέψης και την ευθύνη των πράξεών μου σε ανακριβείς πεποιθήσεις και ετερόκλητα αναγνώσματα. Χθες, Τρίτη βράδυ, επιστρέφοντας από το σπίτι του Νταλμάου, ενώ άρχιζε η μπόρα, κατέληξα στο συμπέρασμα ότι αυτό το βάρος πέφτει μόνο σε μένα. Κι ότι οι επιτυχίες και τα λάθη μου είναι ευθύνη δική μου και μόνο δική μου. Χρειάστηκα εξήντα χρόνια για να το συνειδητοποιήσω. Ελπίζω να με καταλαβαίνεις και να κατανοείς ότι νιώθω ανήμπορος, μόνος, κι ότι μου λείπεις απόλυτα. Παρά την απόσταση που μας χωρίζει, μου χρησιμεύεις ως παράδειγμα.

Βραβείο Απόδοσης Έργου

Αρχαίας Ελληνικής Γραμματείας στα Νέα Ελληνικά
(εξ ημισείας)

Ηλέκτρα Ανδρεάδη

Τραχίνια

του Σοφοκλή

Εκδόσεις Στιγμή

Η Ηλέκτρα Ανδρεάδη είναι αρχαιολόγος, μεταφράστρια και επιμελήτρια εκδόσεων. Γεννήθηκε στην Αθήνα και σπούδασε Αρχαιολογία στο Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο. Πήρε μέρος σε ανασκαφές στη Νάξο και στο Θέρμο Αιτωλίας. Εργάστηκε ως μεταφράστρια στο περιοδικό *Επίκαιρα* και κατόπιν στην εγκυκλοπαίδεια «Δομή» ως μεταφράστρια και βοηθός αρχειοντάκτη. Μετά την επιστροφή από τον Καναδά, όπου παρακολούθησε μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο της Οππάβα, προσελήφθη στην Αρχαιολογική Εταιρεία ως Επιμελήτρια Δημοσιευμάτων και μετά ανέλαβε τη Διεύθυνση των Δημοσιευμάτων. Επί τρεις δεκαετίες επιμελήθηκε εκατοντάδες επιστημονικές μελέτες και δεκάδες βιβλίων της Αρχαιολογικής Εταιρείας, της οποίας είναι εταίρος. Μετέφρασε βιβλία, ενώ επίσης έχει γράψει μελέτες για τη ζωή της εποχής του Λουκιανού και του Ιουλιανού. Ετοιμάζει μετάφραση της *Οδύσσειας*.

Η Διάνειρα, σύζυγος του Ηρακλή, ζει με τα παιδιά της εξόριστη στην Τραχίνα. Ανησυχεί για τον άντρα της, για τον οποίο δεν έχει κανένα νέο. Ο αγγελιαφόρος έρχεται και αναγγέλλει ότι ο Ηρακλής επιστρέφει σύντομα, έχοντας νικήσει τον βασιλιά της Οικαλίας Εύρυτο. Καταφθάνει και η πομπή των αιχμάλωτων με την κόρη του βασιλιά Ιόλη. Η χαρά της Διάνειρας σβήνει μαθαίνοντας ότι ο άντρας της είναι ερωτευμένος με την Ιόλη και τη φέρνει για σύζυγο. Η Διάνειρα καταφεύγει στο ερωτικό φίλτρο που της έδωσε ο κένταυρος Νέσσορ, πεθαίνοντας από το βέλος του Ηρακλή. Ανυποψίαστη ότι περιείχε δηλητήριο, εμβαπτίζει σ' αυτό έναν χιτώνα και τον στέλνει δώρο στον Ηρακλή. Μόλις τον φοράει ο Ηρακλής νιώθει φρικτούς πόνους, επειδή το δηλητήριο του κατατρώει τις σάρκες. Όταν το πληροφορείται αυτό η Διάνειρα από τον γιο της Ύλλα, αυτοκτονεί. Εμφανίζεται σε φορείο ο Ηρακλής και ζητάει από τον γιο του να τον ανεβάσει στην Οίτη, να τον κάψει σε πυρά και να παντρευτεί την Ιόλη.

*Ενώ, φίλες μου, μέσα στο σπίτι ο ξένος μιλάει
με τα αιχμάλωτα κορίτσια κι ετοιμάζεται να φύγει,
βγήκα κρυφά και ήρθα σε σας,
για να θρηνήσω μαζί σας γι' αυτά που έπαθα.
Το κορίτσι, που δεν το θεωρώ κορίτσι αλλά γυναίκα του,
το δέχτηκα, σαν τον ναυτικό που παίρνει ένα φορτίο,
βλαβερό βάρος για την ψυχή μου.
Και τώρα κι οι δυο μας περιμένουμε,
κάτω από το ίδιο σκέπασμα, το αγάλιασμά του.
Έτσι αντάμειψε ο Ηρακλής, που τον θεωρούσαν
πιστό και καλό, την πολύχρονη αφοσίωσή μου.
Κι εγώ να θυμώσω δεν μπορώ μαζί του,
μια που είναι πολύ άρρωστος απ' αυτή την αρρώστια.
Το να συγκατοικεί όμως μ' αυτήν, ποια γυναίκα
θα το μπορούσε, να μοιράζονται τον ίδιο άνδρα;
Γιατί βλέπω τα νιάτα της ν' ανθίζουν όλο και περισσότερο,
ενώ τα δικά μου μαραίνονται. Το μάτι προτιμάει να βλέπει
το λουλούδι μόλις ανθήσει, κι αποφεύγει το μαραμένο.*

Βραβείο Απόδοσης Έργου

Αρχαίας Ελληνικής Γραμματείας στα Νέα Ελληνικά
(εξ ημισείας)

Βάιος Λιαπής

Κύκλωψ

του Ευριπίδη

Εκδόσεις Κίχλη

Ο Βάιος Λιαπής είναι Καθηγητής του Αρχαίου Θεάτρου και της Πρόσληψής του στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου. Έχει διδάξει στα Πανεπιστήμια Κύπρου, Μοντρεάλ και Πατρών και έχει διατελέσει Επισκέπτης Καθηγητής (Professeur invité) στην École Normale Supérieure (Παρίσι) και Μέλος του Institute for Advanced Study (Princeton). Έχει δώσει πάνω από 70 διαλέξεις και ανακοινώσεις σε διεθνή συνέδρια, συχνά με την ιδιότητα του προσκεκλημένου ομιλητή. Η πιο πρόσφατη μονογραφία του είναι το *A Commentary on the Rhesus Attributed to Euripides* (Oxford University Press 2012) και ο πιο πρόσφατος συλλογικός τόμος, τον οποίο συνεπιμελήθηκε με τον Α. Κ. Πετρίδη, είναι το *Greek Tragedy after the Fifth Century* (Cambridge University Press 2018).

Ο *Κύκλωψ* του Ευριπίδη ανήκει στο αμφίβιο είδος του σατυρικού δράματος, που βρίσκεται στο μεταίχμιο μεταξύ τραγωδίας και κωμωδίας. Είναι μάλιστα το μοναδικό σατυρικό δράμα που μας σώζεται ακέραιο. Ο μύθος του έργου στηρίζεται στο γνωστό επεισόδιο της ένατης ραψωδίας της *Οδύσσειας*: ο Οδυσσεύς και οι σύντροφοί του παγιδεύονται στη σπηλιά του Κύκλωπα Πολύφημου· κάποιοι από αυτούς καταλήγουν βορά στα δόντια του ανθρωποφάγου τέρατος, αλλά οι υπόλοιποι κατορθώνουν τελικά να αποδράσουν χάρη στο ευφυές σχέδιο του Οδυσσέα να μεθύσουν τον άμαθο στο ποτό του Διονύσου Κύκλωπα και να τον τυφλώσουν. Η δράση του έργου τοποθετείται στη Σικελία, που παρουσιάζεται ως ένας απολίτιστος τόπος. Ο Χορός, όπως σε όλα τα σατυρικά δράματα, αποτελείται από Σατύρους, θηριόμορφους οπαδούς του Διονύσου. Η μετάφραση είναι έμμετρη, διατηρώντας έτσι ένα από τα βασικότερα μορφολογικά χαρακτηριστικά του αρχαίου δράματος. Η εισαγωγή και οι σημειώσεις δίνουν ιστορικές, γραμματολογικές και ερμηνευτικές πληροφορίες απαραίτητες για την κατανόηση του έργου.

*Τρελάθηκες; Και μέσα στην κοιλιά μου να σας έχω,
να με ξεκάνετ' όλοι σας τρελά χοροπιδώντας;
(Βλέπει ξαφνικά το πλήρωμα του Οδυσσέα.)
Βρε, βρε! Τι πλήθος είν' αυτό που βλέπω στην αυλή μου;
Μας πάτησαν τη χώρα μας κλέφτες; Μήπως κουρσάροι;
Βλέπω, τ' αρνιά μου τα 'βγαλαν απ' τη σπηλιά τους έξω
και τα κορμιά τους τα 'χουνε με λυγαριές δεμένα'
τους κάδους μου με το τυρί τους κάμαν άνω κάτω,
(Δείχνοντας τώρα τον Σιληνό, που μόλις έχει ξεμυτίσει από
την κρυψώνα του.)
κι η κούτρα όλο καρούμπαλα η φαλακρή του γέρο.*

Βραβείο Μετάφρασης Έργου

Ελληνικής Λογοτεχνίας σε Ξένη Γλώσσα

Miguel Castillo Didier

Seferis íntegro

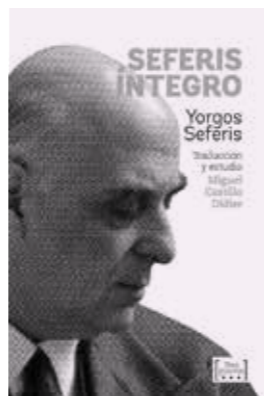
Yorgos Seferis Traducción y estudio

του Γιώργου Σεφέρη

Tres Puntos

Ο Miguel Castillo Didier γεννήθηκε στο Σαντιάγο της Χιλής το 1934. Σπούδασε στη Νομική Σχολή, στη Μουσική Σχολή και στη Σχολή Φιλοσοφίας και Ανθρωπιστικών Σπουδών του Πανεπιστημίου της Χιλής. Έχει μεταφράσει τα *Άπαντα* του Κάλβου, τα *Άπαντα* (ποιητικά) του Καβάφη, τα *Άπαντα* (ποιητικά) του Σεφέρη και ανθολογίες ποιημάτων εκατόν και πλέον Νεοελλήνων ποιητών, ένα μυθιστόρημα, δώδεκα τραγωδίες, την *Οδύσσεια* του Καζαντζάκη και το *Έπος του Διγενή Ακρίτα* (Εσκοριάλ). Έχει δημοσιεύσει σε δώδεκα χώρες περίπου 270 εργασίες για ελληνικά θέματα (αρχαία, βυζαντινά και νεοελληνικά βιβλία και μελέτες). Είναι Διευθυντής του Κέντρου Αρχαίων, Βυζαντινών και Νεοελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Χιλής, Επίτιμος Πρόεδρος της Ισπανικής Εταιρείας Νεοελληνικών Σπουδών, Μέλος της Χιλιανής Ακαδημίας της Γλώσσας και Αντεπιστέλλον Μέλος της Βασιλικής Ισπανικής Ακαδημίας.

Ο Miguel Castillo Didier με το έργο του *Seferis íntegro* παρουσιάζει στο ισπανόφωνο κοινό τον πρώτο Έλληνα ποιητή που τιμήθηκε με βραβείο Νόμπελ. Με τη μεταφραστική του δεινότητα ο Didier ανιχνεύει και παρουσιάζει σταθμούς-ορόσημα στη ζωή του Γεωργίου Σεφέρη, που καλύπτουν τα πρώτα βήματά του στη Σμύρνη, τον ρόλο του στην Ελληνική διπλωματική σκηνή, την εξορία του και τη θλίψη που του προκάλεσε ο εκπατρισμός. Με την υπερρεαλιστική του γραφή ο Σεφέρης μετουσιώνει ποιητικά τις σκέψεις και τα συναισθήματά του για την Πατρίδα, τη θάλασσα, τη νεοελληνική ποίηση και τη δικαιοσύνη. Ο Miguel Castillo Didier μεταφέρει στα ισπανικά τον ποιητικό λόγο του Σεφέρη αποτυπώνοντας με τον καλύτερο τρόπο το πνεύμα, την εποχή και τους προβληματισμούς της.

VI
M.R.*

*El jardín con sus surtidores bajo la lluvia
lo verás solo desde la ventana baja
tras el cristal empañado. Tu cuarto
estará iluminado solo por la llama del hogar
y alguna vez, a la luz de los relámpagos lejanos aparecerán
las arrugas de tu frente, viejo Amigo mío.*

*El jardín con los surtidores que eran en tu mano
ritmo de la otra vida, más allá de los mármoles
quebrados y las trágicas columnas
y una danza entre los laureles-rosa
cerca de las canteras nuevas,
un vidrio opaco lo habrá cercenado de tus horas.
No respirarás. La tierra y la savia de los árboles
se precipitarán desde tu memoria para golpear
sobre este cristal al que golpea la lluvia
desde el mundo exterior.*

*Maurice Ravel. [N.del P.] Alusión a la obra de Ravel
Jeux d'eaux de Villa d'Este. [N.del T.]

Κρατικά Βραβεία Παιδικού Βιβλίου 2017

Βραβείο Παιδικού Λογοτεχνικού Βιβλίου

Κώστας Χαραλάς Μαύρο πρόβατο στο Τέξας

Εκδόσεις Μεταίχμιο

Ο Κώστας Χαραλάς γεννήθηκε το 1974 στη Θεσσαλονίκη. Εφαρμόζοντας όσα ενεργητικά ρήματα έμαθε στα θρανία και στον περίβολο του σχολείου του, σπούδασε διαφήμιση και δρομολόγησε την απόδρασή του. Κατανοώντας πλήρως ότι το χρονομερίδιο της εργασίας κατέχει τη μερίδα του λέοντος στο μοναδικό γεύμα που ονομάζεται ζωή, αποφάσισε να μετοικήσει το 2001 σ' ένα χωριό στη Βόρεια Εύβοια, απασχολούμενος με τη βιολογική μελισσοκομία και τη συγγραφή. Αυτό που κέρδισε με αυτή την κίνηση είναι η ολική απόρριψη του συνταξιοδοτικού ζητήματος, καθώς δεν θέλει να συνταξιοδοτηθεί ποτέ! Η διαδρομή του μέσα από τον κόσμο του παιδικού και εφηβικού βιβλίου που βάλθηκε ανεξήγητα να υπηρετήσει του έχει φέρει κάποιες διακρίσεις και 17 εκδόσεις. Επίσης έχει τσαλαβουτήσει και στα λασπόνερα της τηλεόρασης, καθώς ήταν ο σεναριογράφος στην εκπομπή φιλοσοφίας τσέπης «Τα πάντα ρει» της ET3. Η έτερη αγάπη του προς τη μέλισσα τον οδήγησε στη γλυκιά αγκαλιά της φύσης, στην προσπάθειά του να κατανοήσει τους μηχανισμούς πάνω στους οποίους γυρίζει ο κόσμος. Επειδή του λείπουν πολλές απαντήσεις από αυτή τη συλλογή, ανταλλάσσει τα διπλά του κομμάτια...

Το βιβλίο του Κώστα Χαραλά είναι μια εξαιρετική ιστορία, η πλοκή της οποίας ξεδιπλώνεται μέσα από τις δυο παράλληλες πρωτοπρόσωπες αφηγήσεις των εφήβων πρωταγωνιστών της. Τα δυο αγόρια μεγαλώνουν σε μονογονεϊκές οικογένειες, ζουν μια εντελώς διαφορετική πραγματικότητα, με κοινό σημείο αναφοράς τον αθλητισμό: τένις για το παιδί μεγαλοαστικής οικογένειας, μπάσκετ για τον μικρό εργαζόμενο μιας «προβληματικής» λαϊκής οικογένειας. Αναδεικνύονται έτσι ζητήματα ετερότητας, αλλά με έναν τρόπο υπαινικτικό και όχι επιβλητικό. Οι δυο πρωταγωνιστές εκφράζουν τις σκέψεις και τα συναισθήματά τους για την πραγματικότητα που βιώνουν, ωριμάζουν γρηγορότερα, μέσα από τις ευθύνες του πρωταθλητισμού και κόντρα στον εγωισμό των γονιών που παίζουν τα δικά τους παιχνίδια μέσω των παιδιών τους, αλλά κυρίως αγωνίζονται να κατακτήσουν τους στόχους τους και να ζήσουν τη ζωή τους, όπως οι ίδιοι την ονειρεύονται. Το βιβλίο διακρίνεται για την εφηβική λαλιά της αφήγησης, τους διακριτούς, αληθοφανείς και «ζωντανούς» χαρακτήρες του και την ποικιλότητα των θεμάτων που προσεγγίζει με τρόπο ρεαλιστικό, σκληρό και συγχρόνως αισιόδοξο. (Ε.Κ.Β.)

Εννοείται ότι πηγαίνω σχολείο. Δεν κάνω πολλά πράγματα, αλλά θα το τελειώσω. Σίγουρα θα το τελειώσω. Αλλιώς είμαι τελειωμένος. Θυμάμαι την παρέα του αδελφού μου όταν ερχόταν σπίτι. Ένα μάτσο θορυβώδεις χαμένοι που παρατίσανε το σχολείο και κλέβανε μηχανάκια. Τι επάγγελμα κι αυτό. Εγώ θέλω να ασχοληθώ με το μπάσκετ. Όχι όταν μεγαλώσω.

Τώρα. Κάνω τρεις ώρες προπόνηση κάθε μέρα. Κομμένη στη μέση. Πρωί και απόγευμα. Είμαι καλός, λένε. Κάνω μια επιπλέον ώρα σε βολές. Πολλές φορές βάζω τη μπάλα μου να μου φέρνει την μπάλα. Είναι από τις μεγαλύτερες αγγαρείες στον πλανήτη, αλλά το κάνει γιατί δε θέλει να καταλήξω χαμένο κορμί σαν τον αδελφό μου.
«Εσύ έχεις τουλάχιστον έναν σκοπό. Να βάλεις την μπάλα μέσα στο καλάθι. Αν και δεν πολυκαταλαβαίνω τι καλό μπορεί να δει η ανθρωπότητα απ' αυτό» μου λέει βαριεστημένα καθώς πηγαίνει να φέρει την μπάλα που απομακρύνεται ύστερα από κάποιο άσφαλο σουτ.

Βραβείο Εφηβικού-Νεανικού Λογοτεχνικού Βιβλίου

Αλεξάνδρα Μπτσιάλη Ξυπόλυτοι ήρωες

Εκδόσεις Πατάκη

Η Αλεξάνδρα Μπτσιάλη γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Κέρκυρα. Σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και εργάζεται στην ίδια πόλη ως φιλόλογος στη δημόσια εκπαίδευση. Παράλληλα γράφει λογοτεχνία και βιβλία της ήταν υποψήφια για τα βραβεία των περιοδικών *Διαβάζω* και *Αναγνώστη*, όπως και του Κύκλου του Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου. Επίσης υποψήφια για τα Κρατικά Λογοτεχνικά Βραβεία ήταν τα βιβλία της *Το Αστερόσπιτο* (2009), *Με λένε Νιλουφέρ* (2012), *Το Υπόσχομαι* (2014) από τις Εκδόσεις Πατάκη και *Η Κούκλα που ταξίδευε στον κόσμο* από τις εκδόσεις Παπαδόπουλος. Το 2014 τιμήθηκε με το Κρατικό Βραβείο Εφηβικού-Νεανικού Μυθιστορήματος για το βιβλίο της *Θα σε σώσω ό,τι κι αν γίνει* (Εκδόσεις Παπαδόπουλος). Το 2017 το μυθιστόρημά της *Ξυπόλυτοι ήρωες* (Εκδόσεις Πατάκη) απέσπασε το Βραβείο Ελληνικού Τμήματος της IBBY και το Κρατικό Βραβείο του Εφηβικού-Νεανικού Λογοτεχνικού Βιβλίου.

Το μυθιστόρημα της Αλεξάνδρας Μπτσιάλη *Ξυπόλυτοι ήρωες* ανήκει στην κατηγορία μυθιστορήματος που ασχολείται με γεγονότα της πρόσφατης ιστορίας. Μολονότι ιστορικό, είναι ένα βιβλίο με έντονο τον σχολιασμό της κοινωνικής πραγματικότητας της εποχής και των κοινωνικών/ταξικών διαστρωματώσεων. Η Μπτσιάλη, για να γράψει το μυθιστόρημα αυτό, μελέτησε σε βάθος τις υπάρχουσες πηγές, συνέλεξε και επέλεξε στοιχεία ώστε το βιβλίο της, αν και μυθοπλαστικό, να έχει όχι μόνο αληθοφάνεια αλλά ακρίβεια και πιστότητα στα γεγονότα. Το βιβλίο, πληθωρικό στις σελίδες του, στους χαρακτήρες του, στα γεγονότα που συναρμολογούν μια πλοκή που συναρπάζει, είναι πράγματι ένα μυθιστόρημα με την κλασική σημασία του όρου. Και επιπλέον είναι ένα μυθιστόρημα που δίνει πρωταγωνιστικό ρόλο όχι μόνο στα πρόσωπα αλλά και στην ίδια την πόλη. Η κατοικική Θεσσαλονίκη αναπαρασταίνεται με ακρίβεια και η περιδιάβαση στην πόλη δίνει στον τωρινό περιηγητή της πληροφόρηση και συγκίνηση. (Ε.Κ.Β.)

Έτρεμε και λαγοκοιμόταν. Κι ήταν εκείνος ο ξυπνητός ύπνος, που έχεις φύγει και ταξιδεύεις κάπου αλλού, βλέπεις πρόσωπα του ονείρου και μιλάς μαζί τους αλλά την ίδια στιγμή είναι σαν ν' ακούς και να αισθάνεσαι τι συμβαίνει γύρω σου κι όπου όλα είναι το ίδιο ζωντανά και τα πλάσματα της πραγματικότητας και τα πλάσματα της φαντασίας. Κι ανάμεσά τους δεν υπάρχει καμία διάκριση. Μέσα σ' αυτόν τον ύπνο η Αλέγγρα άκουσε τα σκυλιά. Και τα ένιωσε να πλησιάζουν. Και κατάλαβε πολύ καλά ποιο κρατούσαν τα λουριά τους και τι ψάχνανε κι ήξερε ότι αυτοί ήτανε της πραγματικότητας κι όχι της φαντασίας. Κι είχε ακούσει γι' αυτά τα σκυλιά, ότι μπορούσαν να οσμιστούν και ν' αναγνωρίσουν τα πάντα. Κι εκείνη ήταν εγκλωβισμένη εκεί κάτω και δεν μπορούσε να κάνει τίποτα. Κι απέξω παραφυλάγανε αυτοί και πάντα έρχεται για όλα τα πράγματα η κατάλληλη στιγμή.

Βραβείο Εικονογραφημένου Παιδικού Βιβλίου

Αχιλλέας Ραζής (εικονογράφηση)

Αργυρώ Πιπίνη (συγγραφέας)

Μελάκ, μόνος

Εκδόσεις Καλειδοσκόπιο

Ο Αχιλλέας Ραζής γεννήθηκε στη Μυτιλήνη το 1975. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας στο Εργαστήριο του Χρόνη Μπότσογλου. Έχει πραγματοποιήσει πέντε ατομικές εκθέσεις, εκ των οποίων τις τρεις στο πλαίσιο της Διεθνούς Συνάντησης Σύγχρονης Τέχνης της Αθήνας Art-Athina, εκπροσωπώντας την Αίθουσα Τέχνης «Αγκάθι». Επίσης, έχει πραγματοποιήσει μία ατομική έκθεση στη Λευκωσία. Τον Νοέμβριο του 2014 επιμελήθηκε και συνδιοργάνωσε τη θεματική έκθεση «Στο Υπόγειο Νησί του: 18 Εικαστικοί για τον Διονύση Σαββόπουλο», που έλαβε χώρα στην γκαλερί Ζουμπούλακν. Αν' το 2016 ασχολείται και με την εικονογράφηση βιβλίων. Παράλληλα, από το 2005 διδάσκει εικαστικά σε σχολεία Ειδικής Αγωγής. Είναι πατέρας δίδυμων αγοριών. Ο ιστότοπός του είναι: www.achilleasrazis.gr

Το βιβλίο της Αργυρώς Πιπίνης και του Αχιλλέα Ραζή καταπνάνεται με το δύσκολο, αλλά –δυστυχώς ακόμα– επίκαιρο προσφυγικό θέμα. Ο λόγος της Πιπίνης αιχμηρός, κοφτός, μια γροθιά στο στομάχι. Η συγγραφέας σε ρόλο σκηνοθέτη μεταπηδά συνεχώς με μαεστρία από τον ποιητικό στον πεζό λόγο, από την τριτοπρόσωπη αφήγηση στην πρωτοπρόσωπη, από τον ενεστώτα χρόνο στον αόριστο. Η επαναλαμβανόμενη χρήση ρημάτων («...Τρέμει. Φοβάται. Τρέχει. Φοβάται...») προσδίδει ένα γρήγορο, ασθμαίνοντα ρυθμό στην αφήγηση. Λόγος και εικόνα άρρηκτα συνδεδεμένα: Τα κινηματογραφικά πλάνα του Ραζή, η γεμάτη εντάσεις χρωματική του παλέτα, οι ματιές που χρησιμοποιεί, ο τρόπος που εικαστικά το σκοτάδι και ο φόβος γίνονται ελπίδα για καλύτερο αύριο, συνδυάζονται άψογα με τη γραφή της Πιπίνης. Ξεκάθαρες φόρμες οι χαρακτήρες του βιβλίου, αλλά με ακαθόριστα χαρακτηριστικά, υπενθυμίζουν πως ο πόλεμος δεν έχει συγκεκριμένο πρόσωπο. Έτσι κι ο Μελάκ, μια μπλε φιγούρα που τρέχει σε όλο το βιβλίο, με θολό αλλά γεμάτο εκφραστικότητα πρόσωπο, στο τελευταίο φωτεινό κι ελπιδοφόρο τρίπτυχο, αποκτά ξεκάθαρη μορφή και εμφανίζεται σε πρώτο πλάνο κλείνοντας το μάτι στον αναγνώστη σαν να του λέει: «Εδώ είμαι, μη με ξεχνάς». Ιδιαίτερη αναφορά αξίζει στην καλαίσθητη έκδοση του βιβλίου: Το σχήμα του, η ποιότητα του χαρτιού, η εκτύπωση κι η επιμέλεια της έκδοσης συντελούν στην ανάδειξη της δουλειάς των δύο δημιουργών και προσδίδουν χαρακτήρα και μοναδικότητα στο βιβλίο. (Ε.Κ.Β.)

Η Αργυρώ Πιπίνη είναι συγγραφέας και ηθοποιός. Έχει σπουδάσει Πολιτικές Επιστήμες και Θέατρο, και εργάζεται ως δασκάλα υποκριτικής και μεταφράστρια. Το βιβλίο της *Μελάκ, μόνος* έχει κερδίσει και το Βραβείο Εικονογραφημένου Βιβλίου της Χρονιάς του περιοδικού *Ο Αναγνώστης*. Επίσης, έχει βραβευτεί για τα βιβλία και τις

μεταφράσεις της από την IBBY-Greece και έχει αναγραφεί στους τιμητικούς πίνακες. Τα βιβλία της *Μελάκ, μόνος* και *Το δικό τους ταξίδι* έχουν συμπεριληφθεί στους καταλόγους *White Ravens* της Διεθνούς Παιδικής και Νεανικής Βιβλιοθήκης του Μονάχου. Ο ιστότοπός της είναι: www.argyropirini.com

Βραβείο Βιβλίου Γνώσεων για Παιδιά

Έλσα Μυρογιάννη Τα φαντάσματα του Θόδωρου Παπαγιάννη

Εκδόσεις Καλειδοσκόπιο

Η Έλσα Μυρογιάννη σπούδασε Αρχαιολογία και Τέχνη στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης και Μουσειολογία στο Λέστερ της Αγγλίας. Εργάστηκε ως ερευνήτρια, φιλόλογος και μουσειοπαιδαγωγός στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Βιβλία της είναι τα: *Arbeia-Activity book*, *North of England Museum Service* (1996), *Δέκα μικροί διάλογοι για ένα μουσείο*, Καλειδοσκόπιο 2002, *Τα Φαντάσματα του Θόδωρου Παπαγιάννη*, Καλειδοσκόπιο 2016, και *Το όνειρο του Ιωάννη*, Καλειδοσκόπιο 2018. Ήταν υπεύθυνη της δράσης «Επισκέψεις σε μουσεία» του Ευρωπαϊκού Προγράμματος «Διάπολις», καρπός του οποίου ήταν το βιβλίο *Το μουσείο ήταν τέλειο!*, Υ.Π.Α.Θ. 2014.

Το βιβλίο *Τα φαντάσματα του Θόδωρου Παπαγιάννη* εστιάζει στα εντυπωσιακά γλυπτά που δημιούργησε ο γλύπτης και Καθηγητής της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών Θόδωρος Παπαγιάννης με υλικά που συνέλεξε μετά τα βίαια επεισόδια και την καταστροφική φωτιά στο Πολυτεχνείο το 1991. Παρόλο που το κέντρο ενδιαφέροντος της καλαίσθητης έκδοσης είναι αναμφισβήτητοι οι υπερμεγέθεις-τοτεμικές φιγούρες των Φαντασμάτων, που σαν υπερκόσμια ξόανα και αποτρεπτικά σκιάχτρα έρχονται από το παρελθόν για να μας οδηγήσουν στο μέλλον, η βιογραφία του καλλιτέχνη δίνει τη δυνατότητα στον αναγνώστη όχι μόνο να παρακολουθήσει την πορεία του γλύπτη μέχρι την κορυφαία στιγμή της δημιουργίας του, αλλά παράλληλα τον ενθαρρύνει να συνδέσει τα Φαντάσματα τόσο με το ελληνικό τοπίο, αγροτικό και αστικό, όσο κυρίως με μια πλούσια καλλιτεχνική παράδοση αιώνων. Και επιπλέον, αποκαλύπτοντας το ιστορικό συγκείμενο μέσα στο οποίο γεννήθηκαν, καλεί σε έναν γόνιμο προβληματισμό για θέματα σύγχρονης ελληνικής ιστορίας, όπως τις αρχές του διαφωτισμού, ζητήματα παιδείας και εκπαίδευσης, αλλά και πολιτικής –Ποια είναι τα όρια της δημοκρατίας;– και τέχνης, όπως η εκφραστική και συμβολική δύναμη των υλικών, το έργο τέχνης στον δημόσιο χώρο, ή ο ρόλος της τέχνης στην άρθρωση πολιτικού λόγου. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει το κεφάλαιο που αναφέρεται στην επανομηματοδότηση των πολύσημων Φαντασμάτων, όταν τοποθετηθούν σε διαφορετικά χωροχρονικά περιβάλλοντα, π.χ. στο μουσείο Μπενάκη εν μέσω οικονομικής κρίσης ή στο Βυζαντινό και Χριστιανικό μουσείο, όπου, συνδυασμένα με συνθέσεις με θέμα το ψωμί, αποκτούν πρόσθετες θρησκευτικές και αρχαιολογικές συνυποδηλώσεις. (Ε.Κ.Β.)

«Όταν ο Θόδωρος πήγε την άλλη μέρα στο Πολυτεχνείο και είδε τα αποκαΐδια ένιωσε απέραντη θλίψη. Γιατί να γίνει τέτοια καταστροφή; σκεφτόταν. Ποιοι ήταν αυτοί που έκαψαν το Πολυτεχνείο; Ποιος είχε το δικαίωμα να καταστρέφει τη δημόσια περιουσία, όταν μάλιστα αυτή είχε δημιουργηθεί από προσφορές ευεργετών με σκοπό την παιδεία των νέων και ήταν κομμάτι της πολιτισμικής κληρονομιάς του τόπου;

ΚΡΑΤΙΚΑ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΒΡΑΒΕΙΑ 2017

Βραχείες λίστες
υποψηφίων

1 2

ΒΡΑΒΕΙΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ

- Άρης Μαραγκόπουλος**
Πολ και Λόρα, ζωγραφική εκ του φυσικού
Εκδόσεις Τόπος
- Καρολίνα Μέρμηγκα**
Ο Έλληνας γιατρός
Εκδόσεις Μελάι
- Μιχάλης Μιχαηλίδης**
Οι επόπτες
Εκδόσεις Νεφέλη
- Μιχάλης Μοδινός**
Εκουατόρια
Εκδόσεις Καστανιώτη
- Αντώνης Νικολής**
Ο θάνατος του μισθοφόρου
Εκδόσεις Το Ροδακί
- Γιώργος Σκαμπαρδώνης**
Υπουργός Νύχτας
Εκδόσεις Πατάκη
- Κωνσταντίνος Τζαμιώτης**
Το πέραςμα
Εκδόσεις Μεταίχιμο

ΒΡΑΒΕΙΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ - ΝΟΥΒΕΛΑΣ

- Κώστας Ακριβός**
Τελευταία νέα από την Ιθάκη
Εκδόσεις Μεταίχιμο
- Παναγιώτης Κεκαγιάς**
Τελευταία προειδοποίηση
Εκδόσεις Αντίποδες
- Μαρία Κουγιουμτζή**
Όλα μπορούν να συμβούν μ' ένα άγγιγμα
Εκδόσεις Καστανιώτη
- Νίκος Παναγιωτόπουλος**
Γραφικός χαρακτήρας
Εκδόσεις Μεταίχιμο
- Παναγιώτης Ρίζος**
Ικετηρία
Εκδόσεις Παπαδόπουλος
- Σάκης Σερέφας**
Έξω χιονίζει
Εκδόσεις Πόλις
- Μισέλ Φάις**
Lady Cortisol
Εκδόσεις Πατάκη

3

ΒΡΑΒΕΙΟ ΠΟΙΗΣΗΣ

- Θεοτόκης Ζερβός**
Στη σκόνη της εικονοστασίας
Εκδόσεις Γαβριηλίδης
- Παναγιώτης Ιωαννίδης**
Πολωνία
Εκδόσεις Καστανιώτη
- Λένα Καλλέργη**
Περισσεύει ένα πλοίο
Εκδόσεις Γαβριηλίδης
- Εριφύλη Κανίνια**
Το ατελιέ και άλλα ποιήματα
Εκδόσεις Κίχλη
- Ηλίας Κεφάλας**
Λεζάντες για τ' αόρατα
Εκδόσεις Γαβριηλίδης
- Χλόη Κουτσουμπέλη**
Οι ομοτράπεζοι της άλλης γης
Εκδόσεις Γαβριηλίδης
- Σταμάτης Πολενάκης**
Τα τριαντάφυλλα της Μερσέδες
Εκδόσεις Μικρή Άρκτος

4

ΒΡΑΒΕΙΟ ΔΟΚΙΜΙΟΥ - ΚΡΙΤΙΚΗΣ

- Μαρία Δεληβοριά**
Ο αγώνας του '21 και η υπονόμεισής του. Οι σύγχρονες μαρτυρίες και η κρίση του Σολωμού
Εκδόσεις Άγρα
- Διονύσης Καψάλης**
Η ταραχή των ανθρωπίνων. Δοκίμια
Εκδόσεις Άγρα
- Παντελής Μπουκάλας**
Όταν το ρήμα γίνεται όνομα. Η «Αγαπή» και το σφρίγγος της ποιητικής γλώσσας και των δημοτικών
Εκδόσεις Άγρα

Νικόλας Σεβαστάκης
Φαντάσματα του καιρού μας. Αριστερά, κριτική, φιλελεύθερη δημοκρατία
Εκδόσεις Πόλις

Νικήτας Σινιόσογλου
Αλλόκοτος ελλητισμός. Δοκίμια για την οριακή εμπειρία των ιδεών
Εκδόσεις Κίχλη

Γεράσιμος Στεφανάτος
Κατασκευές της ψυχανάλυσης. Κατασκευή του ψυχαναλυτή. Αναζητώντας μιαν αλήθεια που γιατρεύει
Εκδόσεις Βιβλιοπωλείον της Εστίας

Χρήστος Χρυσόπουλος
Ο δανεισμένος λόγος. Δοκίμιο για την επιτελεστικότητα της λογοτεχνίας
Εκδόσεις Οκτώ

5

ΒΡΑΒΕΙΟ ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ - ΒΙΟΓΡΑΦΙΑΣ - ΧΡΟΝΙΚΟΥ - ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

- Δημήτρης Δασκαλόπουλος**
Τα χρόνια μου και τα χαρτιά μου
Εκδόσεις Πατάκη
- Θοδωρής Καλλιφατίδης**
Μια ζωή ακόμα
Εκδόσεις Γαβριηλίδης
- Ρωξάντρα Μποπτέα-Νούλα**
Οι κοσμοπολίτισσες
Εκδόσεις Αιώρα
- Ν.Δ. Τριανταφυλλόπουλος**
Για τον Ζήσιμο Λορεντζάτο. Εκατό χρόνια από τη γέννησή του
Εκδόσεις Ίκαρος
- Σώτη Τριανταφύλλου**
Αστραφετέρια πεδία
Εκδόσεις Πατάκη
- Λύντια Τρίχα**
Χαρίλαος Τρικούπης
Εκδόσεις Πόλις

6

ΒΡΑΒΕΙΟ ΠΡΩΤΟ- ΕΜΦΑΝΙΖΟΜΕΝΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

- Κατερίνα Ασημακοπούλου**
Μια σακούλα καραμέλες
Εκδόσεις Μελάι
- Ελένη Κοσμά**
Φιλιά στη γη
Εκδόσεις Πόλις
- Λαμπριάννα Οικονόμου**
Αντίποινα
Εκδόσεις Θράκα
- Δανάη Σιώζιου**
Χρήσιμα Παιδικά Παιχνίδια
Εκδόσεις Αντίποδες
- Βασίλης Στάμος**
Η στάση απέναντι
Εκδόσεις Γαβριηλίδης
- Αλεξάνδρα Σωτηράκογλου**
Μοναχοπαιδί
Εκδόσεις Βακκικό
- Ούρσουλα Φωσκόλου**
Το Κίτος
Εκδόσεις Κίχλη

7

ΒΡΑΒΕΙΟ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ ΕΡΓΟΥ ΞΕΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

- Ευρυβιάδης Σοφός**
Confiteor
του Ζάουμπε Καμπερέ
Εκδόσεις Πόλις
- Αχιλλέας Κυριακίδης**
Ο τάρκος της αγάπης και της τέκνο
του Άντονι Μάρα
Εκδόσεις Ίκαρος

Κλεοπάτρα Ελαιοτριβιάρη
Βρόμικη σάρκα
του Πέδρο Χουάν Γκουτιέρες
Εκδόσεις Μεταίχιμο

ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΣΤΑ ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

- Βάιος Λιαπής**
Κύκλωψ του Ευριπίδη
Εκδόσεις Κίχλη
- Ηλέκτρα Ανδρεάδη**
Τραχίνια του Σοφοκλή
Εκδόσεις Στιγμή
- Τασούλα Καραγεωργίου**
Ναυαγού τάρφος είμι:
Επιτύμβια επιγράμματα από την Παλατινή Ανθολογία
Εκδόσεις Γαβριηλίδης

ΒΡΑΒΕΙΟ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ ΕΡΓΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ ΣΤΗ ΞΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ

- Miguel Castillo Didier**
Seferis íntegro
του Γιώργου Σεφέρη
Εκδόσεις Tres Puntos
- Maurizio de Rosa**
Delitto a Mykonos
του Γιάννη Μαρή
Εκδόσεις ETRbooks
- David Connolly**
At twilight they return,
a novel in ten tales
της Ζυράννας Ζατέλη
Εκδόσεις Yale University Press
- Κατερίνα Αγγελάκη Ρουκ,**
Κώστας Νησιώτης
Ένα κωνάκι θλίψη / A cornet of sorrow
του Βαγγέλη Χρόνη
Εκδόσεις Καστανιώτη

8

ΒΡΑΒΕΙΟ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

- Κατερίνα Ζωντανού**
Human net
Εκδόσεις Μεταίχιμο
- Λώρη Κέζα**
10 μέρες στην τρελογοιγιά
Εκδόσεις Μεταίχιμο
- Αλεξάνδρα Μπισιάλη**
Μπάλα μπαλαρίνα
Εκδόσεις Μεταίχιμο
- Μαρία Παπαγιάννη**
Παπούτσια με φτερά
Εκδόσεις Πατάκη
- Ελένη Σβορώνου**
Οι συνωμότες της σουγκράνας
Εκδόσεις Καλειδοσκόπιο
- Κώστας Χαραλάς**
Μαύρο πρόβατο στο Τέξας
Εκδόσεις Μεταίχιμο

ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΦΗΒΙΚΟΥ - ΝΕΑΝΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

- Μάνος Κοντολέων**
Αμαρτωλή πόλη
Εκδόσεις Πατάκη
- Πολυχρόνης Κουτσάκης**
Δεν είσαι εδώ
Εκδόσεις Πατάκη
- Φίλιππος Μανδηλαράς**
Υπέροχος κόσμος
Εκδόσεις Πατάκη
- Αλεξάνδρα Μπισιάλη**
Ξυπόλυτοι ήρωες
Εκδόσεις Πατάκη
- Λότη Πετροβίτης -
Ανδρουσοπούλου**
Το φιλί της Λύκαινας
Εκδόσεις Πατάκη
- Πάνος Τσερόλας**
Στα ίχνη του ντουκουζούρι - Διονύσης Δελής: Κυνηγός μυθικών πλασμάτων
Εκδόσεις Κέδρος

ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΥ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

- Απόστολος Βέπας** (εικονογρ.)
Στέλλα Μιχαηλίδου (συγγρ.)
Ιζαντόρα Ντακ
Εκδόσεις Καλειδοσκόπιο
- Φρίντα Κρητικού** (εικονογρ.)
Σταύρος Ζαφειρίου (συγγρ.)
Ο μικρός πιλότος
Εκδόσεις Νεφέλη
- Μάρια Μπακά** (εικονογρ.)
Χριστίνα Φραγκεσκάκη (συγγρ.)
Ζωγράφισέ μου ένα σπίτι
Εκδόσεις Καλειδοσκόπιο
- Πέτρος Μπουλούμπασης** (εικονογρ.),
Αντώνης Παπαθεοδούλου (συγγρ.)
Οκ χταπόδι, λάθος πόδι!
Εκδόσεις Παπαδόπουλος
- Αχιλλέας Ραζής** (εικονογρ.)
Αργυρώ Πιπίνη (συγγρ.)
Μελάκ, μόνος
Εκδόσεις Καλειδοσκόπιο
- Ντανιέλα Σταματιάδη** (εικονογρ.),
Μαρίνα Μιχαηλίδου-Κασδί (συγγρ.)
Παιδικά όνειρα
Εκδόσεις Πατάκη
- Μαρίνα Στελλάτου** (εικονογρ.)
Βαγγέλης Ηλιόπουλος (συγγρ.)
Το σπίτι το δικό μας
Εκδόσεις Παιδική Νομική Βιβλιοθήκη

ΒΡΑΒΕΙΟ ΒΙΒΛΙΟΥ ΓΝΩΣΕΩΝ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

- Μαρία Αγγελίδου**
Το Βυζάντιο σε έξι χρώματα - κόκκινο
Εκδόσεις Μεταίχιμο
- Ελένη Ανδρεάδη**
Πράκτορες του πλανήτη. Η εκδίκηση του Πουφ
Εκδόσεις Μεταίχιμο
- Έλσα Μυρογιάννη**
Τα φαντάσματα του Θόδωρου Παπαγιάννη
Εκδόσεις Καλειδοσκόπιο
- Μαρίζα Ντεκάστρο**
Με τους ζωγράφους της Πινακοθήκης Αβέρωφ
Οδηγός για νέους
Εκδόσεις Ίδρυμα Ε. Αβέρωφ-Τοσίτσα

Από το 1989 στα Κρατικά Βραβεία Λογοτεχνίας προστίθεται το **Βραβείο Μετάφρασης**, το οποίο τα πρώτα χρόνια εστιάζει αποκλειστικά και μόνο στη μετάφραση λογοτεχνικού έργου ξένης γλώσσας στα Ελληνικά. Στη συνέχεια η κατηγορία αυτή εμπλουτίζεται με την καθιέρωση **Βραβείου Μετάφρασης Ελληνικού Έργου σε Ξένη γλώσσα**, στο πλαίσιο της προώθησης του ελληνικού βιβλίου στο εξωτερικό και **Βραβείου Απόδοσης στη Νέα Ελληνική Έργων της Αρχαίας Ελληνικής Γραμματείας**.

Έχουν τιμηθεί με Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνικής Μετάφρασης, μεταξύ άλλων: **Μετάφραση έργου Ξένης Λογοτεχνίας στην Ελληνική Γλώσσα:** Ε. Χ. Γονατάς, Κλείτος Κύρου, Ανταίος Χρυσοστομίδης, Φραγκίσκη Αμπατζοπούλου, Αλέξανδρος Ίσαρης, Στρατής Πασχάλης.

Απόδοση έργου Αρχαίας Ελληνικής Γραμματείας στα Νέα Ελληνικά: Νικόλαος Μ. Σκουτερόπουλος, Γιώργης Γιατρομανωλάκης, Λίνος Μπενάκης.

Μετάφραση έργου Ελληνικής Λογοτεχνίας σε Ξένη Γλώσσα: Anna Zimbone, Ingemar Rhedin, Gaga Rosic, Paola Maria Minucci, Amy Mims, Jörg Schäfer, Liu Rui Hong, Carmen Vilela, David Connolly.

Τα **Κρατικά Βραβεία Παιδικού Λογοτεχνικού Βιβλίου** θεσμοθετούνται το 1989 και εμπλουτίζονται με **Βραβείο Εικονογραφημένου Παιδικού Βιβλίου** και **Βραβείο Βιβλίου Γνώσεως για Παιδιά** το 1998.

Μεταξύ των βραβευθέντων συμπεριλαμβάνονται οι **συγγραφείς:**

Άλκη Ζέη, Ζωρζ Σαρρή, Λίτσα Ψαραύτη, Χρήστος Μπουλώτης, Ντίνος Δημόπουλος, Σοφία Μαντουβάλου, Μαρία Αγγελίδου, Βασίλης Παπαθεοδώρου, Λόπη Πέτροβιτς-Ανδρουτσοπούλου, Ευγένιος Τριβιζάς, Μαρία Παπαγιάννη, Σωτήρης Τρυβιζάς, Φίλιππος Μανδηλαράς, και

οι **εικονογράφοι:** Αλέξης Κυρισσόπουλος, Βασίλης Παπατσαρούχας, Πέτρος Μπουλούμπασης, Μυρτώ Δεληβοριά, Ίρις Σαμαρτζή.

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ**

Γενική Διεύθυνση Σύγχρονου Πολιτισμού
Διεύθυνση Γραμμάτων

www.culture.gr